

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Пословни број: **К.В. 4/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од **17.11.2008.** године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

НАСТАВЉЕНО 17.11.2008. ГОДИНЕ
СА ПОЧЕТКОМ У 14:45 САТИ

Председник већа **КОНСТАТУЈЕ** да је веће у неизмењеном саставу.

Да су присутни:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић.**
- **Пуномоћници оштећених адвокати: Тодоровић и Баровић.**
- **Те браниоци оптужених адвокати: Заклан, Перковић, Вукотић, Штрбац, Станојловић, Марић, Јеврић, Перески, Продановић, Ковачевић, Јелушић и Ђурђевић, Бранислава Стајић, Дозет, Бојков, Машић и Ђорђевић.**

А одсутни су браниоци адвокати:

- **Калањ и Станић за опт. Ланчужанина,**
- **Вујин, Пилиповић, Мијатовић и Кошћал за опт. Војновић Милана,**
- **те Илија Радуловић и Слободан Сташевић као браниоци опт. Мугоша Горана.**

АДВ.СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Председниче адвокат Перески, колега Сташевић ме молио да ја мењам њега и колегу Радуловића, уз сагласност окривљеног Мугоше.

- **Те ће овог оптуженог уз његову сагласност.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако господине Мугоша? Да.

- **На данашњем главном претресу уместо браниоца адв. Сташевића замењивати и оптуженог бранити бранилац адв. Перески.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Шошићу ваш бранилац колега Бељански нас је поднеском обавестио да ће га замењивати данас и сутра колегеница Бранислава Стајић, она је ту присутна, видим климате, сагласни сте. Добро.

Уместо браниоца адв.Бељанског јавља се у замену адв. Бранислава Стајић.

Одсутни су браниоци опт. Драговића и то адвокати Калањ, Станић, Перовић и Марић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, видим да су ту Љубоја, Катић и Мугоша, а да ли су оптужени из притвора сви ту, шта каже судска стража?

Сви оптужени су ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имао услова да радимо.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите колега Заклан?

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Само што пре него што почнете претрес председниче молим вас да се Мирољуб обрати само је техничко питање, минут један неће дуже, јер има проблем, па морам пре претреса да вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајте, оптужени Вујовић.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја вам се морам обратит у вези штампача оног што сте ми одобрили, значи он је стигао у прошли петак, и даље ја не могу добити штампач, ја не знам, овде се значи и финансијски ја ломим, прошли пут је донешен штампач на струју па га нису хтели примити, па је онда следећи пут однешен на пакетно тамо, нису га хтели примити због тога што је на струју. Сада је моја супруга донела штампач на батерије, ви сте дали одобрење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ви сте то тражили ја сам то одобрио и шта је проблем?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: И то даље стоји без образложења, нико ми не даје никакво образложење зашто, телевизори се пуне на батерије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем, како стоји, шта стоји?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: На депозиту је тамо и нико ми га не прослеђује, на депозиту је примљено, значи ту на пакетном у ЦЗ-у, значи тамо је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сам ја то, како смо ми то добили. Написмено одобрење.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја не знам да ли је управа то добила или није, мени није, ја само знам да мени нико ништа, писао сам и управнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Подсетите да проверимо одмах да се то.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Погледајте писао сам и управнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Погледајте писао сам и управнику, сад неће опет да ми потписује значи акте које прослеђујем, па бих вас замолио да ова два документа само се фотокопирају и да уђу у списе. Значи то сам писао управнику да видите каквих проблема имама, значи мени се на овај начин ускраћује одбрана, ја 12 дана сам чекао прошли предлог да проследим, ја имам сада три предлога, односно један предлог и још неке захтеве да вам проследим, ја не могу 12 дана чекам да се одштампа, нисам вам писао зато што знам која је то процедура, значи само вас молим за тај штампач да се то реши. Надаље, значи и ово само да се одштампа, надаље, пре, у ствари у уторак ваљда, сад више ни не знам, пре седам дана колко у собу су ушли командири и извршили су претрес, нашли су телефон за који нико, ја гарантујем нико у соби не зна, значи четири, пет месеци задња је смена била, излазак из собе, нико није пипнуо тај телефон, шта се дешава и то интересантно ко налази телефон, телефон налази командир који је у смени, иначе он не иде у претрес одмах да вам кажем то можете проверити, он дрито улази у собу, цап и налази испод у касети негде збукса не знам ни ја како. могли су да изврше проверу телефона, значи картице, да ли је разговарано, самог телефона који се не може прикрити да ли је разговарано, ја гарантујем да нико из собе није знао за тај телефон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта је то проблем за ово веће?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, сад ћу вам рећи, узимају нам телевизоре који немају никакве везе са телефоном, почиње суђење Шешељу, ја не могу да пратим

суђење, сами сте рекли да се води значи да водимо фусноте и тако даље, е, ја сад не могу, мени је то ускраћено, ја не знам како је то колективно кажњавање, други гледају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле овако, то су неке ствари које нису за ово веће и за овог председника већа, дозволите, то да ли ћете ви пратити неко тамо суђење, да ли ћете имати телевизор да пратите неко друго суђење па уколико то није случај, да ли вам је на тај начин ускраћена одбрана, не мислим да вам се на тај начин ускраћује одбрана у овом предмету.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тиме што не пратите то суђење Шешељу, слажем се да је интересантно и да се може пуно тога сазнати, слажем се, прихватам, али сигурно се не ускраћује одбрана на тај начин. Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, ја бих вас замолио ако можете да утичете бар један телевизор да нам се врати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то не могу, то није у складу са мојим овлашћењима.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не знам по ком основу нам узима, погледајте нису нам дали изјаве да пишемо, иначе кад се одузме телефон онда се дају изјаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пишите директору Управе за извршење заводских санкција, то је у склопу ингиренција тог човека, тог лица јесте и овако неко питање типа да ли да имате телевизор, немате телевизор и тако даље, добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли могу да ми се ова два примерка фотокопирају како би ја то предао заједно са овим захтевом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Желите да вам се то ископира па да нам предате, је ли?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тако је, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није проблем.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: И ако може информатичар само да дође да узме ово што ми треба одштампат значи на флеш да скине и да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У паузи, у паузи информатичар да дође, ако ти људи слеподне раде.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ето, је л' видите који проблем са штампачем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, сутра.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Је л' ми сад није ускраћена одбрана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па пишите господине Вујовићу напишите зашто, јесте ли могли то.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да напишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли могли написати па да пошаљемо информатичара да вас посети у притвору као 59 пута до сада.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Дванаест дана сам чекао, имате прошли захтев онај што сам вам проследио за увид у аудио и видео записе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Руком напишите што је проблем.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па не могу ја, па ја сам већ полудио од преписивања, ја сам регистраторе и регистраторе већ написао. Само да вам кажем, ја споро пишем као прво и основно, а то је брдо материјала које ја морам испреписивати, мислим ја не знам нашта ово личи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим вас, немојте да се расправљамо сад, захтев да вас посети информатичар, да вам нешто пребаци је три реченице, и немојте ми само рећи како нисте могли без штампача и компјутера да напишете те три реченице.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Могао сам, али сам прошли пут чекао 12 дана, ја сам мислио да ћемо тај проблем решити сада да ја добијем штампач, не знам у чему је проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакав проблем није што се нас тиче, никакав проблем није, штампач по мени ћете добити колико већ данас после подне, или.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја бих вас замолио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После суђења.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ово предам овде или, да предам ту или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте, Гордана узмите то, ископирајте, па ћемо вам то вратити чим завршимо. Да ли можемо да наставимо са претресом? Да ли је доведен сведок Сирета? Јесте, ту је, можемо ли да наставимо или има још неко нешто процедурално што би рекли, прије овога.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ДА СЕ НАСТАВИ ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

Саслушањем сведока Сирета Дамира.

Приступи сведок Сирета, уведите господина Сирету, молим вас.

Сведок СИРЕТА ДАМИР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Сирета, укључите то црвено дугме притисните. Тако.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Сведок Сирета Дамир, од оца?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Симе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Симе, рођен 19?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: '63.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '63.године, где у?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вуковару? Шта сте по занимању?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радник? Где живите, која је ваша последња адреса боравишта, пребивалишта?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Саре Баке 1, Мисен, Норвешка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Норвешка? Које сте последње пребивалиште имали у, претпостављам у СФРЈ односно СРЈ, Хрватска, Србија, где?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: У званичном документу хрватског пасоша ми пише Владимира Назора 11/15 Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вуковар?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Сирета, да ли познајете овде оптужене, да ли знате против кога се води овај поступак овде?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја бих пре него што одговорим на питање поставио једно питање вама, ја сам овде као сведок, да ли је тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Зато питам, да ли је потребно да буде мој адвокат овде, пошто сам ја исто оптужени у овом случају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О томе ћемо после, него само ово процедурално, о томе ћемо после. Дакле, да ли знате против кога се води овај поступак овде?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја сам прочитао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли упознати са именима тих људи свих, или да ја читам редом?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја немам комплетан списак људи у мојој оптужници, пошто сам ја добио на два папира, нису били комплетни списак имена оптужених за комплетан случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, слушајте сад овако, ево ја ћу читати а ви ми само говорите да ли познајете или не познајете човека. Вујовић Мирољуб?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујановић Станко?
СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Познајем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ланчужанин Милан?
СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Познајем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Перић Јовица?
СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Познајем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Атанасијевић Иван или тада Хусник Ивица?
СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Познајем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маџарац Предраг?
СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Познајем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војиновић Милан?
СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Војиновић Милан, вероватно га познајем али не знам, било је више Војиновића и Милана у суштини.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Милојевић Предраг?
СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Не познам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Златар Вујо?
СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Познам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мугоша Горан?
СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Познам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам што говори надимак Мићо Медоња?
СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па чуо сам га у Вуковару али не знам ко је тај човек.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Кинез?
СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па то сам чуо после, дал' '93. '94., Кинеза, виђали смо се у граду.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете особу под надимком Кинез?
СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, ко је, одакле је и тако даље?
СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Не знам одакле је, и не знам му ни име, али знам да сам га виђао у Вуковару по кафићима тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шошић Ђорђе?
СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Тог човека лично могу рећи да не познајем, али пошто идемо заједно на шетњу сам га виђао, али не познајем га лично од прије, јел, сад сам га упознао што кажем, идући на шетњу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха, добро, сад сте се упознали.
СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Не познам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђанковић Мирослав?
СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Да, познајем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драговић Предраг?
СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па не познајем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Калаба Нада?
СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љубоја Марко?
СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Не познајем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Катић Слободан?
СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Како?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Катић?
СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Познајем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете га. Радак Саша?
СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па знам га под тим именом, али га не знам, али би га препознао, и њега сам срео '93. '94., у Вуковару.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пејић Милорад?
СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Њега познајем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли вам што говори надимак Цеца, капетан?
СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Цеца, то ако сам га исто боље упознао како да кажем, исто '93. '94., у граду, знам да је долазио, да је негде из Србије али не знам га лично, то су више из виђења.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам схватио да ли познајете Радак Сашу?
СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па сад кад би га видио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам што говори надимак Цетиње?
СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Цетиње то ми говори исто као и за Цецета, и за ове што сам их виђао да су долазили после рата, ја мислим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте оно што ме занима сад у овом тренутку везано за ове људе јесте, да ли сте евентуално са ким од њих у сродству каквом?
СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да нисте.
СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: С никим у сродству.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?
СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: У сродству сте питали?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.
СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Нисам у сродству.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У завади?
СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Нисам ни у завади.

Несродан, није у завади са оптуженима за које наведе да их познаје, па упозорен, опоменут, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Сирета, ми смо вас позвали да вас саслушамо као сведока у овом предмету, мада знамо да сте ви оптужени, знамо да сте оптужени, не знам шта сад неко од оптужених сугерише. Да ја мислим да је проблем са тим плазмама горе, ја мислим да оне не раде, колико сам ја обавештен од стране људи из технике, ја мислим да те горе, ти екрани велики монитори не раде, тако да ћете бити ускраћени у том смислу да на екрану видите сведока.

Дакле, ми знамо да сте ви и оптужени за овај исти кривично правни догађај и мислимо, сад већ у овом тренутку да је оптужница и стала на правну снагу. Али смо у обавези у овом тренутку, овај претрес јако дуго траје, не само као поновљен него у целини иначе пуно траје, ми смо у обавези да вас овде позовемо као некога ко је оптужен као и ови људи овде за те исте кривично правне догађаје, да вас позовемо, да вас питамо да ли желите шта да нам о томе кажете свесни чињенице да сте кажем и ви оптужени, па изволите. претпостављам да сте се консултовали са својим браниоцем и у том смислу јер ваш бранилац, и вашег браниоца смо обавестили да ћемо вас за данас позвати у овом својству, знате.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па добро, не разумем шта вас занима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ме занима да ли уопште желите да сведочите или не желите, будући да сте оптужени?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја сам оптужен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја могу да сведочим о неким догађајима или да ли познајем људе у Вуковару, а на нека конкретна питања која сам ја прочитао из оптужнице, што се тиче самог чина на Овчари, ја не могу да сведочим јер ја тамо нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па, то је већ сведочење, и то је сведочење ја тамо нисам био, и то је сведочење, разумете.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја то свесно тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па због тога вас питам, да ли уопште желите да нам то кажете или не желите да причате било шта док сами не дођете у ситуацију да износите своју одбрану, одбрану у свом предмету. Ако желите.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја ћу да сведочим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Дужни сте да казујете истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили, или свог блиског сродника, тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу, дакле ако вас ја питам, а питаћу вас сигурно, између осталог да ли сте учествовали у стрељању људи на Грабову, знате, ви можете да кажете судија ја не желим да одговорим на то питање.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Разумем то објашњење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ако вас ја питам, да ли познајете Вујовића, откуд га знате, да ли сте некад негде те јесени '91.године у Вуковару видели Вујовића или кога другог онда не можете да кажете ја не желим да одговорим на то питање јер одговор на то питање вас не излаже кривичном гоњењу.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Схватио сам објашњење и разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ради појашњења схватите да сву ову причу моју, сва ова моја прича је у циљу да вам се појасне ваша права, знате, пошто сте оптужени ми вас нећемо заклинавати, нећете читати текст те заклетве, али кажем све што вас будемо питали ви сте дужни да нам одговорите, ништа не смете прећутати, уз

једину кажем ограду да се позовете и кажете ја на то питање не желим да одговорим јер бих се изложио кривичном гоњењу или бих се изложио срамоти тешкој или би се изложио пак некој материјалној штети, ето, у реду.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Сирета, јесен '91.године, ви сте колико сам схватио рођени вуковарчанин?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте у јесен 1991.године, кад је почео рат у Вуковару, јесте ли у Вуковару?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја сам кад је почео рат у Вуковару у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, причајте нам о вашем ангажовању, шта сте радили те јесени док не дођемо до овога што је предмет уствари поступка.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Јесен, лето, то је опет, питате питања која нису конкретна. Кад је почео рат и кад је објављено ратно стање то је релативно, ја могу да кажем лето-јесен, од самог напада на Борово Село усташког, ми Срби смо се морали самоорганизовати, јер то је било убијање по кућама, били смо ненаоружани, чак сам и ја морао као и 80% Срба из Вуковара побећи у најближе српско село у Негославце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте побегли?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: То је било шести, седми месец '91.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: И кад сам чуо да су се наши људи мало организовали у две, три улице на Петровој гори да им треба људи, ја сам се вратио из Негославаца, али то ништа није било званично, то смо све ишли кроз кукурузе, значи кроз њихове положаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се вратили?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: То је било август месец можемо рећи, не могу тачно датуме, али август месец, почетком августа ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте дошли?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Дошао сам на Петрову гору, тамо је било 30 наших људи и тамо смо били цело време док војска није одлучила да деблокира касарну ЈНА у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли учествујете у деблокади касарне?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Кад је кренула акција, ноћ прије сам ја Боро Бакарић и Драган Цвјановић отишли исто преко кукуруза за Негославце и тамо нас је затекла наредба о деблокади касарне, тако да смо ми са Негославачким батаљоном кренули према Вуковару, то је било 13. или 14.09.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Негославачким батаљоном?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то, какав батаљон?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: То је територијална одбрана под командом ЈНА у селу Негославце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У селу Негославце?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Батаљон, кад кажете батаљон то мене асоцира на батаљон у том неком војно оранизационом смислу на једну формацију релативно бројну?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па батаљон је око 400 људи, толико је и било способних мушкараца у селу, ја мислим за борбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, да ли имају неке старешине?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па био је један ја мислим заменик старешине, то је био Јоцо Кресојевић, Јован Кресојевић из Вуковара, њега сам познавао и он је тамо био заменик, био је нешто у команди тог батаљона, тако да смо ми кренули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: И после тог једног дана, то, дошли смо, касарна се деблокирала и вратио сам се назад код ових мојих пријатеља с којима сам био на Петровој Гори и цело време до ослобођења града сам био са мојим пријатељима с Петрове Горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А с ким сте били на Петровој Гори, ко су ти ваши пријатељи?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па од детињства пријатељ што сам знао, то је био Мирољуб Вујовић, тамо сам упознао Станка Вујановића, Перановић Мирослава или Ђанковић Мирослава, Вују Златара, и сад кад вам кажем од мојих то су били људи које сам ја познавао из виђења, не могу сад све пуна имена да се сетим, али могу да кажем да је било, највише сам био са Мирољубом Вујовићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи то био сам са Мирољубом Вујовићем?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: У његовој групи, био сам под његовом командом, а он је издавао наређења мени, ја сам преносио осталим члановима групе која нас је била од, па од 30 до 40 људи. То је било све до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су ти људи?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: То су били вуковарчани и резервисти и, тако, све је то ЈНА у ствари била, од вуковарчана што знам знам из виђења, с некима сам одрастао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ових 30, 40 та група од 30, 40 вас ко су ти људи, не именом презименом, наравно, рећи ћете нам и ако неке знате, али?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Да, то су, ми смо били кад је завршена та деблокада званично, територијална одбрана Вуковара, под командом ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под командом ЈНА?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте унутар ЈНА имали неког конкретног команданта? Јел кад кажете под командом ЈНА то је овако широк појам.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па то вам објашњавам, били смо под командом ЈНА до доласка, до доласка Гардијске бригаде, то је било 12 – 13.10. ја мисли, не знам тачно датум, су заједно Станко Вујановић и Мирољуб заједно су водили, с тим што дотад и није било неких борби, ми смо држали само те страже у улицама, док држали смо положаје између нас и усташа, е 14. или 13. не знам кога датума долази Гардијска бригада и ја сам баш ишао, враћао сам се да тражим смену страже, баш смо били на стражи ја и Ћанковић и још неки момци, већ смо били дуго на стражи, кад сам дошао видио сам да је дошло пуно војске, тенкови и Мирољуб ми је рекао ово је капетан Радић, он је одсад наш командант, био је један поручник Хаџија смо га звали исто потпоручник исто активини, он је био директно над нама и рекли смо идемо даље у акцију чишћења, у борбе и све даље акције, команду знам да је капетан Радић био командант на пример за ту чету чуо сам да је био неки капетан Бојковски и све тако по улицама су активни официри преузели команде и тако смо даље ишли у сарадњи са капетаном Радићем, ми смо само извршавали наређења иде се напред, напред чишћење и борбе сваки дан, како се могло нормално и тако је било до самог краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте познајете и Станка Вујановића?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли и Станко са том групом?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Станко није био са нама у групи, Станко је имао групу то се сећам ако не грешим, може он да потврди да је њему био капетан Бојковски наређен, а ко су били људи у његовој групи ја не знам, знам само ове момке што су били са мном, што смо ми звали Мирољубова група и капетана Радића и са мном директно што смо заједно спавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у тој групи вашој.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у тој вашој групи и Мирољубовој, је ли ви кажете звали смо је Мирољубова група, било некога од овде оптужених које познајете, ево чули сте њихова имена?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Био је Ћанковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Био је Вујо Златар, док није био рањен, рањен је поред мене ја сам то видио, е онда се опет мењало неко је желио да иде са Станком, неко је од Станка долазио, али овде што знам до рањавања је био Вујо Златар и да је Ћани, Ћанковић је био цело време до краја. Е сад ови ко је долазио, одлазио то је било више произвољно, само се момци јаве ми сад идемо на онај положај, није било неких проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте Вујо Златар је рањен поред вас?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Јесте поред мене, па једно можда 10 метара од мене, ја се сећам јер ја сам у и скидао панцир, то је било после кад је Гардијска бригада дошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад би то било кад је он рањен по вама?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Овако од Гардијске бригаде смо добили нешто панцира па су људи узели панцире нормално они који иду у прве редове и то би могло бити једно 7-8 дана, 10 од доласка Гардијске бригаде, ја се сећам, не могу се сетити име те улице али знам тачно место где је било, ја чак мислим да га је и тај један што је био ко возио је рањенике кад се неком деси, баш ја мислим да је Зорић Здравко да га је возио за Негославце, није само он био рањен, било је њих једно 4-5 рањено од граната или од рафала, ту је било мало жешће, тако да се ја још сећам скидајте му панцир добио је по ногама, био је по ногама рањен, да остави панцир јер нисмо имали сви панцире, па барем панцир да му скину да га раскомоте, водили су га у болницу што је била у Негославцима, 10 километара од Вуковара, а ми смо панцир дали другим момцима, тако смо направили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте га после поново видели?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја сам га видео тек кад сам се ја вратио из Новог Сада, то је било негде 20 – 25. децембра `91. године, онда сам га ја мислим срео а прије тога сам видио га да се сетим, јер смо ишли смо ја и Боро Бакарић ја мислим, не Боро и он је био рањен, кад је пуно рањено момака, извините само да се ја сетим, ја мислим да сам га срео и на ВМА кад сам дошао у посету и Мирољуб је био на ВМА и то је било негде можда па једно 25 дана прије ослобођења Вуковара кад сам ја и још три момка смо отишли у посету на ВМА јер тамо је било пуно Вуковарчана рањених, е онда сам га видио на ВМА ја мислим, пазите не могу јер је био пуно, видио сам и Ајдиновића и Мирољуба Вујовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада том приликом сте?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Посете на ВМА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приликом те посете тог једног дана сте видели Вују Златара и Мирољуба Вујовића на ВМА?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Да, да, сви су били на једном одељењу, тако се мени чини да и кад је Мирољуб био рањен, то је значи отприлике па ту негде кад је био приви пут рањен на ВМА, е после тога сам га видео Вују Златара исто тако и Мирољуба тек негде 25., 20– 25.12. кад сам се ја вратио из Новог Сада видио сам Вују је још ишао, тако се сећам, на штакама је још човек ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На штакама, кад кажете на штакама онда ми то асоцира на две штаке?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја мислим да се ослањао на један штап због ногу, ето тако ми је то остало некако у сећању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него сад како сте га видели, да ли сте га видели са штапом једним штапом или са две штаке? Јер унутар једног минута рекосте.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја мислим да се он ослањао кад се устајао са два штапа, е не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Штапа? Ово је сад треће.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Штапа она пластична, разумете са рукохватима, па не могу то је било пре 17 година, не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро слажем се.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Само знам да је имао нека помагала, ево можемо навести нека помагала, да не тврдим тачно шта је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на ВМА кад сте га видели?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па на ВМА тамо сад вам кажем било их је пуно наших рањених, ево сад сам набројао неке и Ајдиновића и Бору Бакарића, тако да ми се чини, али нисам, били смо једно двадесетак минута, нисмо могли дуже бити тако да смо само летимице видели, тамо су ти наши рањени били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли били у једној соби Вујовић и Златар или?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Е па то се не могу сетити, имали су ја мислим неки дневни боравак па су, пошто смо ми дошли сви смо се скупили питали како је шта је је ли неко погинуо и ово оно и то није било неки дуг, једно 20 минута и ми смо морали ићи, нисмо више јер смо дошли чак послеподне, предвече на ВМА па су нам једва то дозволили да уђемо. Ја мислим да је то тако било временски, али је било ја знам да сам био на ВМА и видио сам људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Душан Јакшић?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Знам ко је Душан Јакшић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па он је, ја га нисам познавао прије рата, кад сам дошао на Петрову Гору, он је живио тамо, имао кућу и знам само јер ја сам одмах дошао у једну кућу где смо били Мирољуб, Боро Бакарић и покојни Пејић, брат од, он је био е онда су тамо ишли на договоре Станко, Мирољуб и Јакшић имали су договоре и ја сам мислио то је неко водство и уреду је, што они пренесу дође Мирољуб и каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су ишли на договоре?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па у кући код, ја мислим сад је ли то његова кућа била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад не разумем, остаје ми нејасно да ли су се њих тројица нешто договарали или су њих тројица негде ишли па су се са неким договарали?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Не, не, њих тројица су се договарали три куће даље од нас, на пример у кући ја мислим да је то кућа од тог Јакшића, али нисам сигуран јер нисам знао човека прије рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате да ли је он имао неку функцију ако су они долазили код њега у његову кућу?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Не, не, ја нисам. То у почетку, ја нисам уопште размишљао да ли неко има функцију или нема, било је да ми одржимо живе главе и да се сачувамо а да је било све договорно како сам ја схватио увек кад је Мирољуб дошао код нас, нас је било 5 у соби, договорили смо се само да седимо ту и чекамо шта ће бити даље, шта ће бити даље ми не знамо, да ли ће војска

деблокирати касарну, јер то је све било у периоду до почетка до 14.09. док није почела деблокада касарне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па после кад је дошла Гардијска бригада?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Кад је Гардијска бригада дошла, после сам ја чуо, али ја мислим чак да сам чуо и после ослобођења, не могу вам ја то објаснити тачно време, да је Јакшић био командант ТО-а па да је то преузео Станко, па да је преузео Мирољуб, али ја могу само конкретно да кажем, то док су биле борбе, ни мени ни овим мојим саборцима није било важно, то је чињеница, али само знам да је важно да кад су завршене борбе да је Мирољуб постао начелник Територијалне одбране Вуковара, а Станко заменик и то ме немојте држати за реч јер не знам њихове функције, иако смо јако добри нисам их никад питао конкретно која је твоја функција, озбиљно вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сад доста неодређено, то кад су завршене борбе.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво, прво питање кад су завршене борбе по вама у Вуковару?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па по мени кад сам ја дао изјаву на мосту 18.11. да су завршене борбе у Вуковару, од онда смо шетали по њему слободно и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем, кад сте ви дали изјаву?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја сам дао једну изјаву на мосту Нину Брајевићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нину Брајевићу?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Новинару за РТС или «Политику» не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је који је то датум?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: То је било 18.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је 18.11.?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Да, '91.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су борбе већ биле завршене или су завршене тај дан?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја сам тај дан дошао из Негославаца и прошетао се кроз до центра града, кроз по целом граду више није било никаквих ни борби, ни сукоба и сви су били опуштени нико није ишао са пушкама на готовс или нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, ви сад кажете да су, да је Мирољуб постао начелник ТО а Станко заменик кад су завршене борбе?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Е сад ја знам шта ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: То значи кад је то оформљено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То може да буде свашта, то може да буде и тај дан кад су завршене и сутрадан и то може да буде и за два месеца и за две године?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Разумем ја, разумем ја шта ви то говорите, док су, како се ја сећам, ја само отишао за Нови Сад, кад сам се вратио после једно 10-так дана значи то би могло бити негде јануар '92. да су у једној кући три куће где сам

ја живио са мојом фамилијом, бившом девојком женом и све, једно три куће од тога привремено је смештен тај штаб што би, штаб Територијалне одбране Вуковара чак и Општина Вуковар, све у једној кући спратници. То је било негде ја мислим јануар '92. а до тога власт је била у касарни, војска нас територијалце нико није дирао, нигде нисмо ишли, нигде нисмо ишли у резерву. Сви су људи тражили своје фамилије и обнављали куће и крпили се где ће ко живети, тако да ми смо прву ишли као војник, прву акцију после завршетка рата прво смо ишли у априлу за Ускрс, '92. на положаје између УМПРОФОР-а код Винковаца, ето то нам је био задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то, али не одговористе на ово моје питање, кад ви то сазнајете да је Мирољуб начелник ТО Вуковара, а Станко заменик?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: То вам говорим негде у јануару '92.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дакле у јануару '92. то сте ви тада сазнали?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Званично је то, а ово што је било које командант ја сам вам рекао, то уопште није било нама важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знам, добро није било важно а да ли се неко слушао, рат је, издају се нека наређења неко се мора слушати.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Као прво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је таква организација нормална, без обзира да ли је вама важно или не.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Морам вам објаснити, у нашој групи то су сви били момци кажем вам већином из Вуковара, после нам је долазило резервисти, то су све били момци који уопште није требало нешто да им се неком наредбом говори, да се виче на њих или нешто, већ једноставно што капетан Радић и Мирољуб се договоре да се треба ићи очистити једна улица испред, ако Мирољуб то мени пренесе, ја дођем код мојим 8-10 момака и кажем сутра у толико и толико идемо тамо и ту нема ни наредбе ни ништа, ти су момци добровољно ту су из Вуковара су зато су дошли да се боре, није било никаквог дрила ни наређења ни писмених, све је ишло усменим путем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро у том смислу, а ко сте ви, ко сте ви сад сте нека повезница између Вујовића и ових 7, 8, 10?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Јесте, ја сам све што год је Мирољуб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви нешто, да ли имате неку командну функцију?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја нисам у то доба имао нити Мирољуб никакву ни чин ни функцију ни ништа, да би то било негде службено овековечено или да смо имали чинове у војним књижицама ти си тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не слажем се него животно онако на терену?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Мирољуб што нареди, Мирољуб је у суштини исто мене познавао од прије, били смо најбољи од ових других што их је познавао,

Сићо иди реци сутра идемо тамо и тамо и обавести остале групе по кућама да буду спремни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остале групе, значи биле су неке групе, вас 30-40 сте били по неким групама?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па пустите да довршим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кажите.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Да ли ви размишљате ако сам рекао да је 40 људи и ако су у свакој кући по 8, колико мора бити група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Колико мора бити група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико, реците ви колико је група?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па од 40 подељено са 8.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, колико је било?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: То је 5.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Значи ако физички не могу, ако кажем једној групи морам физички отрчати до друге куће и њима објаснити јер нисмо имали ми ни мотороле ни радио уређаје ни ништа, значи све је ишло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Мирољуб имао неку моторолу?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Мотороле смо добили, па то је било кад је Гардијска дошла још 10 – 15 дана после, значи ми смо месец и по дана тако комуницирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А после сте добили мотороле?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Не сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био Ђанковић? Је ли он био у овој вашој групи 7-8 вас?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Е сад, Ђанковић није био, е па да вам објасним, сваку групу опет је неко морао да пренесе, ко што ја сам имао своју групу од 8 људи у тој кући, Ђанковић је био десно од мене и он је имао 8 на пример и ми заједно морамо у другу улицу. Тако је и Ђанковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остају још 3 групе, да ли знате ко је водио или био, имао те неке групе?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Не могу, стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једне ви, једне Ђанковић.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па било је, битно да је у свакој кући био један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Понеко?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Понеко од њих, али ништа то званично, чак и није морао тај један обавезно бити, ми само кажемо идеш код својих реци им то и то, није увек иста особа морала пренети наређење или неку одлуку, такав је био систем рада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су браћа Пејић?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Е ја мислим да је покојни, боже ја како се зове старији Пејић, Мирослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Мирослав да, он је био, ја са њим цело време док смо били на Петровој Гори до доласка, до тог деблокирања смо били заједно, али кад сам ја дошао он је већ отишао исто ја мислим да је био један од вођа као на пример гупре као што је Станкова група, као што је Мирољубова, тако је била једна и од Пејића група, и с њим нисам био уопште у току рата само знам кад је погинуо и отишли смо му на сахрану, не знам датум али знам кад је погинуо, једном смо чак пробали да га извучемо његово мртво тело, али нисмо нашли то је све тамо хаос био, тако да је он био не знам да вам право кажем ни датум, ја мислим да је то било негде крајем десетог месеца да је он погинуо, ако се ја добро сећам ових 17 година уназад, и он је тако био, он је узимао добровољце из Србије резервисте, исто је био њима један а не знам ко му је био од ЈНА официра надређен то не знам, а за млађег.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Млађег.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: За Млађег знам да је цело време био у Негославцима, јер кад смо се враћали за Негославце заједно са мном је дошао и Пејић Мирослав, ми смо били у Негославцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је старији?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Да, да. Из Негославаца за Петрову Гору, то је било у августу месецу, е сад кад је почела деблокада, тако да је Пејић имао своју групу после док није погинуо човек, а млађи је био цело време у Негославцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био у том Негославачком батаљону или?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: При Негославачком батаљону, тамо су држали страже, е то можете питати њега, ја не знам је ли момак био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питамо вас каква су ваша сазнања о тим људима из тог периода.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Јер ми смо, често смо ми како да кажем често па једном у 7 дана смо до Негославаца, поготово кад је деблокирано било па се могло ићи са аутима, у Негославцима знам да је био тамо и да је баш због тога што је брат погинуо да два брата не иду заједно, да је он више тамо био у селу на обезбеђењу, не знам да ли је негде ишао, само знам кад сам причао са његовим братом, па то је било негде можда 10-так дана пре него што смо се срели у Негославцима, питам како је на ратишту, добро је све каже имам неке нису моји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рекосте да познате Ланчужанина?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Каменог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ето Каменог.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Зато што, пазите ја сам пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте Вуковарчани па сам тако схватио.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ланчужанина има исто и браће и свега, њега познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он тада радио у Вуковару те јесени, ако знате?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па да вам кажем ја њега у рату сам видио један пут у друштву са Станком, али он уопште није био у додиру да сам га ја, јер ви морате схватити да сам ја у суштини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли имате сазнања?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Не, не, ви морате схватити да сам ја у суштини ја са мојих 8 људи могао да видим само 10 метара десно и 10 метара лево, а да није то било да се ви можете шетати тамо амо, свако је имао где је на коме делу фронта ту да си.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, после сте имали мотороле, па чује се нешто преко система везе, чује се је ли.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па да вам искрено кажем, моторолу смо користили што минималније, само кад је била акција и то шифрована, зато што су и Усташе на исте канале ишли, све је било исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је комуницирао са вама, ја сам схватио да сте ви лично имали моторолу?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја сам имао лично моторолу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је комуницирао са вама за време акције?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Само Мирољуб и нико више и ја сам слушао како други комуницирају, али са мном је он и само сам слушао од њега где смо дошли, добро је, идемо назад и то је било само две, три речи, ништа више. То је ратно комуницирање, а нећемо причати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Радић, јесте са Радићем комуницирали?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Нисам ја са Радићем комуницирао, вероватно је Мирољуб са Радићем, ја нисам са Радићем комуницирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте познајете и Перић Јовицу?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па њега познајем тек од после рата под именом Перић Јовица, да ли је то тај момак или није, ја морам погледати човека па да видим да ли је то он, или јесте, пуно сте ми имена дали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта нам знате рећи о том Перић Јовици кога претпостављено познајете после рата, ево пре него што га погледате? Шта нам о њему знате рећи?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па не могу ја о њему ништа, ја чак не могу да се сетим да је он био или са мном у екипи или у некој групи је био сигурно, где смо се сретали али не могу да га се конкретно сетим шта је радио и где је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него шта знате о њему рећи ево од после рата да бисмо са њим проверили је ли то тај или мислите о неком другом.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја не знам је ли он радио као шустер, да је поправљао ципеле после рата, ето то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро питаћемо га.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: То знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ми замерити, нисам сигуран да ли сам регистровао ваш одговор, ова аудио техника јесте сигурно, да ли познајете Маџарца Предрага?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Да. Пеђу Маџарца да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли нам знате нешто рећо о њему и његовим активностима те јесени?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Исто за време рата, после рата ми смо пуно дознали после рата, из прича, ја мислим да је он тек војску завршио да је био негде тенкиста и не знам у којој групи је био, није он био са мном, а после рата смо причали, он је причао да је дошао тек из војске и да су ти неки Ваљевци, ја мислим да је у Ваљево служио ето толико, али смо после рата били виђали се заједно и оно дружили се у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, а о његовим ратним активностима не знате ништа, је ли?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па не знам, не могу да знам, чак јер ја сам пуно људи упознао тек кад сам дошао на Петрову Гору тако да их нисам ни регистровао, тек годинама после рата, живели смо ми тамо још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Калаба.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Калаба Нада? Рекосте да познајете је.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте да познајете Калабу Наду?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нам о њој знате рећи из тог периода?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па знам да је жена од Станка Вујановића, да је била цело време тамо, ја нисам пуно долазио тамо али кад сам долазио нормално да је жена била у својој кући са својим мужем јер ето тако о њој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је она носила униформу, оружје?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Како ја мислим, ја сам исто размишљао сам давао једну изјаву, јер ја на то нисам обраћао пажњу, али ја сам убеђен да она није носила униформу, ја мислим само да је имала једну торбу, војну, прве помоћи коју су имали, ето то да је имала, торбу са првом помоћ ону маслинасто зелену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли била наоружана?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја то нисам приметио, не верујем да је била наоружана јер је било нас мушкараца за борбу, ја је нисам видео наоружану, ето ја могу рећи да је ја нисам видео наоружану, не знам за друге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте ви били наоружани, претпостављам да јесте чим сте у борбама били?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја сам имао аутоматску пушку, имао сам нож и пиштољ «шкорпион» и бомбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пиштољ «шкорпион»?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је аутоматски пиштољ је ли тако?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: То је аутоматски пиштољ. То је моје наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте били обучени?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па доле сам некад имао цивилне тек и то исто кад је дошла, кад је тај почео пробој онда смо добили неке јакне, оне старе чојане војничке и тако да сам ту једну горњи део чојане јакне цели рат носио. Зато што ми је пасала за опртаче и за бомбе и за сав рат за сав прибор ратни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Капа, шлем?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Шлем сам понекад користио, претежно сам носио капу личку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Личку, то је она округла црна, са горе црвеним округлим пољем и четири оцила је ли тако?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крст са?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Грб Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А грб, добро. Ви рекосте да сте дали интервју тај Нину Брајевићу и да је то 18.11.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је на неком мосту преко реке Вуке било, је ли тако?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Тачно у центру града где сам ја одрастао 20 метара даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. По чему памтите да је то баш 18.11. да ли има нешта што вас повезује са тим датумом?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Као прво да вам искрено кажем кад смо славили прву годишњицу 18. знам тачно да је било 18. ја мислим чак и на видео снимку да пише 18.11. кад сам гледао после, али у то доба ми уопште није био битан датум, сад после овога могу да кажем да је био 18.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то, на основу чега онда то тако тврдите да је баш 18.11.?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Да, сигрно да је било 18.11. и мислим да је на видео снимку да пише 18.11. али нисам сигуран, али ја мислим, тврдим да је било 18.11. био је сунчан дан и то ми је зато што сам први пут дошао до места где сам читав живот живео, до своје зграде бивше, до мог дела града где сам читав живот живео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко био на том снимку приликом тог интервјуа?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па био је Савић Мирослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете тога човека?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Знам Савића, њега сам исто оно што кажу упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из тог времена дакле да ли знате?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Да, да, из тог времена, био је један резервиста из Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он радио? Где је он био?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Савић је био ја мислим исто док нисмо имали, док нисмо имали мотороле ни везу да је био исто једно врме курир код Мирољуба, оно ми смо звали курир који човек мора да пренесе другој групи шта ћемо радити, а нисмо имали никакве комуникацијске системе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: И био је тамо код Мирољуба, код Ђанија, није био у мојој групи али је исто била група Вуковарчана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и он је том приликом интервјуисан?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: И он је био са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од стране Нина Брајевића?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Јесте, био је и он на Петровој Гори цело време, ја мислим, а мислим не знам да ли је спавао код Вује или у некој другој кући, прије деблокаде, прије 14.09.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Био је он и у Негославцима, не могу више стварно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тада пошто ви рекосте ишли сте у, ишли сте на ВМА да обиђете рањене Вуковарчане, па сте на неких 25 дана пре престанка борби.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Не могу тако рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ако је ово 18. и ако су престале борбе тај дан, дакле по вама је ли, и ако сте били 25 дана пре тога у Београду.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Не, не, зато што ви узимате, држите све за реч, не схватате да је прошло 17 година од тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја само слушам шта ви говорите и покушавам да повежем ствари.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја ћу да вам објасним. Ја ћу да вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја могу да кажем да ја вам причам опћенито, шта сам радио где сам био. Знам сигурно ако има уписано тамо негде на ВМА да смо дошли, да сам био у посети на ВМА, да је онда тамо био рањен и Мирољуб и Ајдиновић, ја мислим и Вујо и један и још њих неколико из Негославаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, за Вуја сам вас питао, рекосте знате тај дан да је рањен.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Не знам датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, да вас се скине прслук, да остави прслук овамо и тако даље.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте да је рањен у пределу ногу, па сам вас питао кад сте га потом први пут наког тога видели, ви сте нам рекли кад је то било, је ли, да је то било на ВМА, а потом да је то било око 20–25. децембра.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Могуће и касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али моје питање је везано за Вујовића, овај дан 18.11. кад сте ви дали тај интервју, да ли је Вујовић и тада на ВМА по вама или се он вратио у међувремену са ВМА у Вуковар?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја вам кажем прије једно, кад је Мирољуб рањен, сад немојте ме држати за дан, стално држите за дан, сат прије 17 година, то је ево ја идем моју верзију, то је он је рањен 15 дана прије ослобођења, 10-15 дана, значи то може бити 02-03.11. После тога је било неко примирје није било акције, онда су се мени ноге знагнојиле, ја сам узео допуст, само сам се јавио Радићу, Радићу мени су ноге загнојене ја идем у Негославце да ми се то очисти, тамо је била болница, да се среди и то се одужили у суштини, тако да сам чуо да је Ћани, да је Ћани постао да води ту нашу групу, да објашњава оно што раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уместо?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ћанковић Мирослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мирољуба, уместо Мирољуба или уместо вас?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Уместо Мирољуба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уместо Мирољуба?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Јесте, ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога сте ви то чули?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Од Радића, капетана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Радића, добро.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Од капетана Радића директно, он је дошао мени и рекао одсад ову групу води Ћанковић Мирослав, ионако идеш тамо амо, рањен си те ноге су ти загнојене, ја сам рекао О.К. уреду је ја идем својим путем. Е кад сам отиша за Негославце, сад ја мислим не могу да тврдим тачно у дан, у секунд да смо ми док су мени те ноге биле загнојене, што би рекли док сам био на поштеди, скочио са неким ја мислим да је то био Боро Бакарић или Драган Цвијановић и Небојша Петковић, да смо ми скочили до ВМА тамо их видели, опет се вратили назад у Вуковар и били смо у Негославцима када смо видели да је то предаја, како да вам кажем ја сам од Петрове Горе до центра града се прошетао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Моје питање је било ово, ако имате сазнања те врсте реците.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Моје питање је било да ли је тога 18.11. тај дан кад сте ви дали тај интервју, да ли је Вујовић у граду или није?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: У граду 18.11. ја њега нисам видио. Ја не знам да ли је он био у граду или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви рекосте да сте отишли за Нови Сад?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте ви то отишли за Нови Сад?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Е па то је исто, то може бити 19. или 20. или 19. то је све ја о тим датумима нисам размишљао пошто ми никад нису требали у животу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем вас, сад имате неку другу одредницу типа ево овај дан сам дао тај интервју и то је ето крај борби, ви сте отишли без проблема у Вуковар.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нигде никог нисте срели, претпостављам да је то на неки начин за вас који сте учествовали већ цело лето и целу јесен у борбама да је то датум који остане у сећању, нема више борби?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па нормално 18.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па вас онда питам у односу на тај датум, кад сте отишли за Нови Сад?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па дан или два после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дан или два после?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Дан, два после. Ја сам отишао за Нови Сад са мојим колегама и вратио се, рекао сам кад сам се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После месец дана и више?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Није месец дана, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте 20-25. децембар?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па могуће да је 20-25. могао је бити и 21. могао је бити и 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је 18. а ви отишли 19-20. онда је то.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па могуће, све је могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Месец дана, знате. Јесте ли отишли са неким за Нови Сад или сте отишли сами?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Нисам, отишао сам са једним добровољцем из Новог Сада, код њега у кући смо били са Драганом Цвијановићем, не са њим већ са Небојшом Петковићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се зове тај добровољац из Новог Сада.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: То сам, Бобан Јанков.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Бобан Јанков.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бобан Јанков. Добро.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: И Боро Бакарић и Небојша Петковић и Бранко Мијатовић, то је брат од моје онда девојке а сад бивше жене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете да сте били и спавали код тог добровољца из Новог Сада?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Јесмо, спавали смо по разним местима, не могу ни да се сетим, једно две ноћи смо можда спавали код њега, после сам ја са мојом девојком ишао на друга места и тако је време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ваша девојка како се зове?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Татјана Мијатовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Татјана Мијатовић. Је ли она касније се удала за вас или?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Код ње, она је била код своје рођене, а то није ни рођена тетка, нека даља тетка, са мајком, сестром, брат њен он је опет ишао са нама е онда смо спавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте се касније венчали?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ми смо се касније венчали. Били смо у браку, имамо двоје деце, сад сам разведен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И развели сте се, кад сте се развели од ње?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Кад сам се развео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кад сте се развели, где сте живели, где она сада живи и тако?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Она живи у Норвешкој са моје двоје деце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то ова, то није ова адреса коју сте нам ви навели?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Јесте то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је иста ваша адреса пријављеног боравишта у Норвешкој?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она је на тој адреси?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: На тој адреси, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте отишли ви у Норвешку?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: 21.04. '98.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '98., где сте били до одласка у Норвешку, где сте живели?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: У Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вуковару?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време у Вуковару?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Цело време у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сведок има на пулту Славице она три имена. Видећете сад ту три имена се налазе имају и неки поред псеудоними, значи немојте наводити имена тих људи него нам само реците да ли познајете некога од тих лица? Имате сведок сарадник «један», имате сведок сарадник «два», имате сведок «А».

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па ова задња два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер оног сведока «Б» не познајете.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ова два задња сведока, «А» и «Б» ја не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Сведока «два» познајем, а сведока број «један» па њега сам видио можда два месеца у животу, што би могао тако рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: За сведока «број један».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте га видели, која су то два месеца у животу вашем?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па то је било ма није ни два, то је било ето како сам оно рекао 15.10. па до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он, ко је он?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Он је био неки војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја мислим пазите ја говорим шта ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Активни војник, резервиста, добровољац?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја мислим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мештанин, територијалац, ко?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Не могу ја, он је за мене био војник као и сви и територијалац, и резервиста и ово, све су мени били исти, али он је био млад 19 година, значи да је био редован војник, ето то, то би ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, по томе бисте рекли да је био редован војник?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: 19 година, рекао би да је редован војник, да је био у Гардијској бригади, ето то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кад сте га упознали?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па нисмо се ми упознавали, ја сам њега виђао, ја мислим да је он био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па у том смислу кад сте га упознали као некога ко је војник?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па виђао сам га поред капетана Радића, ја чак мислим да је он био курир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е то, па ето то кад сте га.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: То је што знам о њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут видели? Кад би то било?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па не, кажем не могу то рећ, то може бити 15-16.10., 20.10. не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Кад је Гаридијска дошла, па сигурно једно 5-6 дана док то није профункционало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте га често сретали?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па нисам баш често, нисам ја њега виђао често. Можда у тих до краја акције, операције у Вуковару, можда једно 3, 4 пута не више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли нам ишта посебно у вези њега и везано за њега знате рећи?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Не. Ништа за њега, ја лично не знам за њега, зато што није био у мојој групи и ја сам рекао да сам ја једно 8 дана пре престанка свих операција буквално отишао на поштеду, али за њега, он је дошао 2, 3 пута до моје групе и нешто пренео и тако, колико ја знам о њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. «Број два»?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па њега сам упознао добро тек после рата и то тамо негде можда два, три месеца кад се то почело по граду излазити и почео град мало живнио, ја њега нисам познавао прије рата и знам тек после рата, могу само на основу онога што сам га упознао после рата рећи шта је, да је био шта је он био неки кафанџија и ето то је што знам о њему максимално и да је живио у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У каквим сте односима са њим били?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па могу вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како цените?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па ја мислим да је он кад је држао кафану да смо долазили код њега, нисмо се ми ни посвађали, не знам, нисам ништа нити пријатељски да смо ишли једно код другог кући, нити непријатељски, ништа оно више из града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте добили вашу кажем оптужницу, добили сте и разно разне материјале, претпостављам да сте успели да доста тога и ако не и све прочитате, проучите за све ово време.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Не, ја сам узео само оптужницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа друго нисте добили?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ништа нисам добио нити сам тражио, нити знам где могу, нити знам да могу да тражим, али ништа ме ни не занима, ја сам прочитао оптужницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добићете наравно да ћете добити. Ја вас морам питати још две ствари.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Уреду је, само чашу воде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека остане то ту, можете добити, имате ту воду.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви у то време имали неки надимак?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Сићо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сићо?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Цели живот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цели живот. Иако сте ви посредно одговорили на то питање ја вас морам питати директно, дакле да ли сте били иједном приликом тих дана непосредно по престанку борби у Вуковару, на пољопривредном добру Овчара?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где се налази пољопривредно добро Овчара, Вуковарчанин сте па?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја сам Вуковарчанин, ја знам отприлике али никада нисам био тамо јер немам потребе, то је била једна економија, што би рекло са стране од путева, јер мислим да је између пута за Петровце и пута за Негославце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, дакле нисте тамо никако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је локалитет Грабово?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па за Грабово сам чуо али тамо су ишли пецати шарана и то, али нисам, ја сам више дунавски, на ту страну нисам стварно ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Ви знате да се теретире.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, не би могао наћи да ми сад кажете нађи сам Овчару, Грабово, не ги могао сам наћи да возим ауто или нешто, само сам чуо за то, нормално да сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ви знате да се теретите да сте учествовали у стрељању ратних заробљеника управо на том локалитету, дакле Грабово, да су одведени из хангара са Овчаре на Грабово и тамо стрељани.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја знам да се теретим за то, али ја са тим немам никакве везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања? Питања? Браниоци? Неко од оптужених? Колега Ђорђевић изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: (Бранилац Пејић Милорада) Мене интересује да ли сведок може нешто ближе да каже док је био у Негославцима пре овог укључивања у борбе за деблокирање касарне, да ли може да каже ближе ко су лица са којима је био тада у Негославцима, мене конкретно интересује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли разумете?

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Мене конкретно интересује Дукић Никола, да ли прво зна ко је?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Познајем Дукић Николу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неки надимак?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Он је био у Негославцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има он неки надимак?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Гица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е дакле знате га. Изволите браниоче.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли зна када је Дукић Никола и да ли је уопште из Негославаца пошао на Петрову Гору?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Јесте ја мислим да је са мном дошао и он на Петрову Гору, сад са мном или дан после нисам сигуран.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја сам разумео да сте ви, могу непосредно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, може, може.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја сам разумео да сте ви били распоређени у више кућа у Негославцима?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Јесте.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли је Дукић Никола био кући где сте ви били или је био у некој другој кући ако се сећате?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Дукић Никола, колико се ја сећам, ми смо добили једну кућу па смо сви спавали и Пејић и Дукић и Лакић и ја, да смо ми спавали у једној кући коју нам је, не знам ко нам је дао, била је стара кућа на коришћење а хранили смо се, ја сам заборавио стварно име тог човека, а јако ми је драг и не могу никако да се сетим код кога смо се хранили баш, његова мајка је припремала храну за нас четворицу док се нисмо вратили на Петрову гору у Вуковар.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Кад сте рекли Пејић да ли сте мислили на Мирослава?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: На пок. Мирослава.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: А да ли је млађи брат Пејић?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: За млађег ја не знам, он је био у Негославцима али не знам где је он спавао и где је био.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Мене интересује да ли је било некаквих, да сте ви видели, чули или некаквих свађа, сукоба између млађег Пејића и Дукић Николе за то време у Негославцима?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па јесте, како да кажем, свађали су се. Сад ја тачно разлог не знам али да су се свађали доста и да су нешто претили али ја се нисам уопште мешао у то јер ту је био и старији брат и то су како да кажем, то уопште нисам гледао, то су приватне ствари, то ме се не тиче.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Везано за, поменули сте да је старији Пејић погинуо Мирослав, али он није био у овој групи где сте ви били. Да ли можда вам је познато Дукић Никола у којој је групи био?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па Дукић није био са мном и кад год, ја могу да говорим само за неке људе који су били са мном или које сам видео и којег се сећам после 17 година, али Дукић није био са мном у групи, не знам, али то исто могу да кажем они људи који су били са Ђанијем у групи ја их не знам јер су били сасвим 10 метара од мене и ми се нисмо виђали визуелно. Не знам где је био Дукић. Колико знам он је после нешто у позадини радио, нешто за позадину, за неке службе, то је још у току рата, али није био са мном у акцијама.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Поменули сте када је погинуо Дукић, старији Мирослав, он има надимак, је л' знате његов надимак?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Бимба покојни.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да сте били на сахрани?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Било је једно три сахране, то говорим аутоматски јер није, сигурно сам био на сахрани, нама су гинули људи нон стоп то је такав хаос био да морам добро да се сетим али 99% сам био, био сам код, јесте био сам код Пејића на сахрани.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли можете, ако се сећате наравно, то везано за сахрану старијег Пејића, неке ближе, оног чега се сећате где је то било, да ли је тело било у цркви, како сте ви то затекли, како сте ви то видели?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја мислим да је то било у негославачког цркви, знам само да смо ми били једно док је трајао сам чин покопа, почаст и поздрав ми смо се вратили на ратиште, сећам се да, ја мислим да му је мајка била да је жена нормално јако плакала, млађи брат а ми смо, како се то каже дотрчали на сахрану и тако смо и отрчали назад на линију фронта.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли је Дукић рекао, да ли се сећате да ли је тада био?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па ми смо, како да кажем, били тамо сви доби, не могу да се сетим тачно ко је био на сахрани.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја ћу имати још једно питање. Ви сте остали у Вуковару до 1998. године после тих ратних операција. Да ли вам нешто говори кафана под називом «Три руже»?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ко је држао ту кафану?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Е, сад ту кафану су много власника, али ја задњи мислим да је био Јовица Кресовић могуће са Гицом и са још неким.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Питаћу вас ако се сећате једног догађаја, да ли вам значи име Раде Ловрић?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па Ловрића има, не значи ми ништа.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: А надимак «Фрижидер»?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па «Фрижидер» тај надимак то је познато, нисам ја с тим човеком никад био ни што се каже ни пиће попили али бих знао ко је «Фрижидер».

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Оно што сам хтео да вас питам а мене интересује везано за ову кафану «Три руже» да ли се сећате да је било некаквог сукоба између Пејића млађег Милорада и Дукића управо везано за ову причу са Радетом Ловрићем и овим Фрижидером да су хтели да туку Радета Ловрића па се Пејић супротставио? Ако се сећате и да ли сте уопште били присутни?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја нисам био присутан али сам чуо да су се посвађали нешто мали, што смо ми звали њега «Мали Бимбо» и «Мали Пејић» и Гица, ето то се чује, то је мали град, онда је после рата имао 10.000 становника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте ви то чули?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Тако да сам чуо нешто у граду, ајде посвађали су се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад? Кад је то? Кад би то било?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: То је не знам, биле су свађе тамо у Негославцима, а ово је било дуго после рата ја мислим, она свађа задња, то може бити 1992.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули ишта око чега су се посвађали? Шта је разлог?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Не знам, не знам око чега су се посвађали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вас добро схватам, ви сте то само чули, што би рекли из треће руке, не да сте ви лично томе присуствовали, видели и чули непосредно?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Нисам видео и чуо непосредно.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ви сте рођени Вуковарчанин. Реците, ви сте Дукића иначе познавали као Вуковарчанина?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Он је искрено, он је од мене млађи осам година, он је дете био за мене, ја његово друштво нисам знао, он је знао мене из виђења, ја њега нисам знао.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да, да, разумео сам. Нећу имати више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко има? Изволите?

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Молим да се сведок изјасни да ли евентуално, обзиром да је из Вуковара, познаје лице по имену Савић Лазар?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Савић Лазар?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Савић Лазара не познајем.

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Немам више питања хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неко? Ајде само, да завршимо са колегама браниоцима па ћемо?

АДВ. ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Само једно питање. Сведок је рекао данас да је напустио подручје Вуковара дан или два, не може прецизно да одреди, након тог 18-ог, па може ли нешто да нам каже који је режим кретања био у смислу напуштања тог подручја и одласка са тог подручја и евентуално повратак, да ли је то било слободно или је било некаквих пунктова, некакве контроле, дозвола, у том смислу питање је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад сте отишли за Нови Сад, ова Ваша група, колико вас већ?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: На Велепромету је био Црвени крст и попис свих цивила, регистрација и тако сам и дознао да је девојка, бивша жена отишла у Нови Сад. Тамо је одмах било издавање дозвола, само је била дозвола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се нама господине Сирета биће боље и регистровано.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Прве дозволе су давали и полицијске и војне власти. Ја мислим да смо ми за Нови Сад ишли онда са дозволама од што смо у Велепромету, мислим да је издавао Жигић неки полицајац, писало је само ТО Петрова Гора дозвола за ношење личног наоружања и ми смо ишли овај пут Негославци па Сремске Лазе па Товарник, тим путем смо ишли па Шид се ишло. Или кад смо ишли за Нови Сад па смо ишли на Београд али смо ишли за Нови Сад овим путем Сотин, Опатовац, Бачка Паланка и Нови Сад, биле су, на сваком селу

су били пунктови, контролисања али кад су нас видели у униформама само смо им показали ту дозволу који је био само један обичан папир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један обичан папир и то је дозвола за шта?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: За ношења оружја и преласка у Србију и враћања назад у ратну зону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тако што требало неке ко није носио оружје?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Јесте и цивили су исто добијали дозволе да може да оде и да се врати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте се, да ли сте ту дозволу искористили кад сте се вратили то после једно месец дана?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ми смо имали, како да кажем, бланко дозволу пошто смо учесници у рату добили смо дозволу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нисте ме разумели. Кад сте се вратили из Новог Сада после неких месец дана рекосте, да ли сте користили ту дозволу?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ту исту дозволу што ми је стајала у цепу заједно сам се с њом вратио а после је већ било слободан промет роба и особа, само што су на пунктовима гледали да ли имамо оружје или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Да ли то значи да су у те дане 18, 19. и 20. непосредно по ослобођењу Вуковара, дакле у тих неколико дана није могло без дозволе ући у град?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Епа сад да ли то сведок зна?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: У град се није могло, сви су одлазили. Да вам кажем једну ствар, нико није остајао у граду, Срби су одлазили у Србију, Хрвати за Хрватску, а ми смо остали војници за Србима да тражимо им по избегличким смештајима а долазак у град је био повезан са Црвеним крстом Србије који су тражили дозволу да се врате у Вуковар, долазе у Вуковар, пријављују се месној заједници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама се окрените господине Сирета, окрените се нама не чује се ово.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Незгодно ми је кад не гледам у очи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви одговарате суду, на питања браниоца нама одговарате.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Извините, незгодно ми је кад не одговарам у очи.

АДВ. ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Питање је било само да ли је и за улазак у град у то време била потребна нека дозвола неког органа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања те врсте?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја знам да кад смо долазили на пример од Бачке Паланке у Илок да су нас зауставили тамо постављени војници, сад не знам који су припадници, да нам преконтролишу документа а ми смо показали на пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па ето кад сам се враћао то је било 20.12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У децембру? Бранилац вас пита раније тада, тих 18, 19. 20. новембра кад сте ви одлазили да ли је тих дана требало да би се дошло у Вуковар, да ли имате сазнања да је евентуално требала нека дозвола?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја сад први пут чујем да је неко долазио у Вуковар тих дана искрено, не знам, не знам да ли су требала нека документа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нема нико више од бранилаца? Изволите колега Баровић.

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Извињавам се, заборавила сам мало пре да питам сведока. Он је поменуо да се после рата виђао са лицем под надимком Кинез па ако може да опише то лице са којим се виђао?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па ја не могу да опишем то лице, то је лице је моје висине, мало црн.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше висине? Колико сте ви високи?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па ја сам висок 172, можда мало вишљи, можда моје висине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа више о њему не знате нам рећи?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Не знам, то сам га виђао кад сам га упознао по тим надимком то је било 1992, 1993. долазио је у Вуковар, али сам га видео исто четири, пет пута.

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Извињавам се, могу само да се надовежем а да ли може евентуално да се сети да укаже бар на крај одакле долази?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишта ближе о том човеку?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Не знам стварно, или ми је рекао па сам заборавио али не знам.

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: А по говору да ли је ту негде из, да кажем, тог краја или са стране?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја госпођо нисам са њим проговорио задњих па има 17 година, можда 15, не знам стварно како бих рекао где живи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не вреди, све друго би било сугерисање на одређен начин сугерисање сведоку.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Не могу да кажем, не знам, не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад не зна на овај начин онда добро. Изволие колега Баровићу.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Сведок је рекао да је са њим у групи било отприлике осам бораца, још људи који су, како кажем, у његовој групи. Да ли може да нам каже ко су ти људи, да ли се сећа и да ли су то сво време исти људи или можда?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: То се како је ко рањен, тако се то мењало. Ја могу да кажем знам једног Дадета, знам тог Зорић Здравка, је био добровољац, не могу да вам кажем искрено да ја сад, ја никад нисам водио ни на папиру евиденцију ко је био са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него по вашем сећању, то су људи са којима сте били у борби?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: По мом сећању кад би ја видео те људе онда бих ја могао рећи е били смо заједно, али сад из главе ја не могу да се сетим.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Да ли или можда мало прецизније да ли се сећате можда ко је од тих људи био с вама у групи на дан када су престале борбе у Вуковару?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја сам рекао да сам ја дошао највероватније то морам питати још њих јер то су ми сведоци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекли сте с ким сте дошли из Негославаца у Вуковар, то сте рекли.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па с њима сам цело време био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте ово време што сте били у Негославцима на поштеди, је л'?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Да. Пита ме човек с ким сам био 18-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је било, надовезало се на оно основно питање ко су били људи у вашој борбеној групи?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја нисам био у борбеној групи задњих осам дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте. Значи, то је било основно питање па онда да ли је неко од тих људи био тај последњи дан с вама, да ли је неко од тих људи што сте са њима из Негославаца дошли у Вуковар, дали интервју Нину Брајовићу, да ли је неко од тих људи се борио с вама те јесени у Вуковару што сте навели у вашој групи да је био?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па није био у мојој групи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико од њих није био у вашој групи?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: На том снимку био је Дадо, мој везиста, он је био у мојој групи и Савић Мирослав што сам рекао да је био курир код Мирољуба, један добровољац из Сомбора ја мислим, то је и рекао сам и ја сам четврти и још један Вуковарчанин којег сам ја знао из виђења. Не знам.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: И, с обзиром на разлог због којег су оптужени овде, да ли је и када је први пут чуо о стрељању на Овчари?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па то сам чуо да вам право кажем кад сам се вратио у Вуковар, то је било, шта ја знам, по петнаести пут између 20. и 25.12. Ја сам чуо да је војска побила неке усташе и то је све што ја знам о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је војска побила?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Да је војска побила неке усташе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишта ближе?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ништа ближе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, колико, где?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Не, ништа ближе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа ближе?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Нити ме је интересовало, то су мртве усташе, шта ме интересује о њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је питање кад сте први пут чули за Овчару као место једног оваквог догађаја да су неки људи побијени за Овчару?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: За Овчару сам чуо 20, 25-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да сте, ви сте лепо рекли сад немојте ви мени опет замерити у смислу ви ме држите за реч, морам да вас држим за реч, то је ваша реч, наравно да морам да вас држим за реч. Ви рекосте да сте чули да је војска побила неке усташе, а ја сам вас лепо питао да ли сте чули ишта друго кад и где, а ви кажете не, ништа друго само да је војска побила.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ви се играте игре речи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, него морамо бити прецизни за Овчару као кривичноправни догађај сте кажете још тада чули?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ви сте прво споменули, ви сте оптужени за Овчару и онда у том смислу ме питате, то се подразумева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сад да се расправљамо и убеђујемо, нема потребе него само покушавам да будемо што прецизнији.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја говорим то као, одговарам то као што се зна да је то било на Овчари. Ми смо сви овде за Овчару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда нам то реците, јасно реците ја сам чуо да су побијени на Овчари, да је војска побила неке усташе на Овчари и причало се по Вуковару, онда то тако реците и свима ће нам бити јасније?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: То ја говорим али ви кажете где, кад си то први пут чуо. Господине, то је било прије, 18 година ја никада нисам о томе размишљао и причам причу како сам и чуо на улици. Ја добијам питања без адвоката.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш зато.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Ако се сведок сећа водећи рачуна о његовом статусу у другом поступку као и остале колеге. Да ли се сећа од кога је то чуо?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Не сећам се, то су причали сви по граду.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Да, то је врло уопштено а да ли се ви сећате, ево сад док с нама разговарате овде, док одговарате на наше питање да ли можете да се сетите да ли је то било негде кад сте баш стигли у Вуковар па негде уз улицу.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Не могу тачно да се сетим од ког сам чуо и кад сам чуо, већ знам да сам чуо да је војска побила неке усташе на Овчари, то је сва информација која је мени била а после сам све информације добијао из новина, из вести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били?

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Извините. С обзиром да се ради о човеку који је из Вуковара да ли сте можда тада кад сте чули да су неки људи побијени, да ли сте питали да ли међу њима има људи које сте знали по добру или по злу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било приче ко је убијен, ко је страдао, Вуковарчанин сте па неке приче именом, презименом?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Разумем питање, није било никакве приче именом, презименом већ опћенито – војска је победила неке усташе и то је цела прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тих дана, дакле 18, 19, можда 20. пошто ви изражавате несигурност па ипак кад сте отишли за Нови Сад, да ли сте тих дакле дана били код болнице, у болници вуковарској?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Не тих дана. Ја сам тачно тај дан кад сам дао изјаву после пола сата пешке дошао до болнице, био сам испред болнице и то је било све. Онда смо се вратили пешке све до центра града и оданде нас је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је ситуација тада, кажете били сте испред болнице, каква је ту ситуација?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Испред болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте прво отишли тамо? Да ли је било неке потребе?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Потреба је била знатижеља како град изгледа, дошли смо до болнице, у болници смо видели, прије нас је већ дошла војска и прије мене је дошло војске доста, били су неки камиони, била је војна полиција, доста је људи стајало с друге стране ограде болнице, војска је стајала с ове стране и то је све што знам о болници и ја сам се са једним што је стајао до те ограде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се могло ући у болницу, да ли сте ви лично могли ући у болницу унутра?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја нисам улазио у болницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли сте могли?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неко обезбеђење које је спречавало, контролисало?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја сам видео војну полицију али не знам ни ко је улазио, ни како је улазио ни ко је могао да уђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још питања има? Нема? Неко од окривљених? Вујо Златар?

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Пошто је рекао да познаје сведока сарадника број 1, Сићо да ли се сећаш да ли си га виђао после у Вуковару, после ослобођења да је долазио на прославе или овако мимо прослава или овако нечега?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја мислим да сам га видео једанпут, па једанпут мислим да сам га видео кад није било ратног стања у Вуковару.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: После рата, после ослобођења?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја мислим да сам га једанпут видео.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Које године је л' се сећаш?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према нама, не вреди.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Јер не видим његову слику овде, како ћу човеку одговорати а не гледам у очи, то је незгодно, стварно је незгодно. Њега, Вујо, њега сам ја, пази то је било пре 17 година, сећам се да сам га видео, не једанпут, можда и двапут после што ми увек кажемо ослобођења, али не могу да кажем кад.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: За ову посету на ВМА што си рекао не сумњам да си био, али искрено речено Сићо, ја се тебе не сећам да си био код мене у посети, ја се тебе не сећам, а то да сам у мензи с Мирољубом то нисам сигурно. Једино можда си ушао у собу на минут, два, па изашао па били тамо, али ја се искрено речено не могу тебе сетити, ја се сећам једино Перића, да ми је био Јовица и Цревар Марко, другог од Вуковарчана ја се не сећам да је ико био у посети.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ту се слажем, јер ја сам исто рекао да се не сећам да сам тебе видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја се сећам да сам видео Ајдиновић Зорана, да сам видео Саву Маону из Негославаца што је био слеп, да сам видео овога Бузу без ноге, било је и наших из Негославаца, али ја кажем да тебе нисам сигуран да сам видео јер је било пуно наших рањених.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Само сам хтео да то решим јер знам да, ја се не могу искрено сетити да сам те виђао.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Да, да, ја кажем кога сам видео, ти знаш те људе које сам ја видео.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: И мислим да је човек исто у праву ово је лепо објаснио. Улицама кад се ишло, само коментар један, улицама кад се ишло десет метара лево, десно ти си могао видети, а не оно као што сведок сарадник каже видео је он мене, могао је видети у Трећој улици кад сте га ви питали, они коментари његови, то је човек исто лепо рекао. Знаш оних пет, шест људи из своје групе с којима спаваш, с којима боравиш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, ево видео је кад сте ви рањени, он каже кад сте ви рањени, да сте имали неки панцир?

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Искрено речено ја се њега не сећам ни да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки панцир, јесте ли имали неки панцир ви?

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Једно време јесам носио панцир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него тада у моменту рањавања па он то памти по панциру па као скините му панцир требаће нама, њему више не треба.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Човек јеј био у шоку.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Сто посто да сам га имао ја не могу гарантовати.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја сам скидао панцир знам, баш због тога си добио по ногама.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Искрено речено Сићо ја се тога не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још питања?

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Из ове пропуснице човек је исто у праву, ви сте коментарисали оно да се тих дана похрлило у Вуковар, тих дана се похрлило из Вуковара а не у Вуковар, то је човек лепо објаснио, то се види на снимцима које прегледате детаљно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још неко да пита сведока? Имате ли ви још нешто да кажете? Има Ђанковић.

ОПТ. МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Сведок нам је причао о сведоку сараднику број 1, да ли он зна како су га звали?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Да ли ја смем рећи његов надимак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Да ли смем рећи надимак од сведока сарадника број 1?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки надимак који су га звали?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Штука, Шљука, тако некако.

ОПТ. МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли сведок зна, тј. познаје улицу Три руже?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Знам ја улицу Три руже.

ОПТ. МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли можда зна шта се тамо десило, пример?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не пример. Пример одмах вуче на навођење, неко сугерисање, нешто посебно да се десило у улици Три руже?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: У Три руже улици или код «Три руже» кафане?

ОПТ. МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Три руже улице, али то је и тај кафић, кафана, шта је то близу, све је спојено једно с другим.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па мени је један опет мој познаник што је живео тамо био у подруму, рекао да су неки људи побијени, нађени тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је било икакве приче у смислу ко у каквим околностима, ишта детаљније ко је побијен, ко их је побио, кад је то било и како?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Каже да су неки војници побили те, да су то били Јеховини сведоци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су их побили?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Е то не знам, јер он је рекао, разумете кад вам ја објашњавам, побили су их, то је за мене завршена прича, не разумем да ли пиштољем, ножем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било приче ко је то урадио и кад?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Све је говорено уопштено – неки војници, неки војник, војници, то је врло битно, у ствари то мени није ни било битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У реду.

ОПТ. МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: У улици, како да сад објасним, Нова улица и улица Душана Гргаша то је тамо где је онај тенк уништен.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Знам на раскршћу.

ОПТ. МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Убијена су три цивила. Да ли зна ко су они?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па сад да ли знате ви да су тамо уопште убијена три цивила? Кад тако питате онда је то пола одговора.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Не сећам се, Ђанковићу не сећам се за то.

ОПТ. МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли може да одговори нешто презиме Цирба?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: То ми је презиме познато вуковарско, пре рата сам познао Цирбе, мислим чуо сам за то презиме у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А везано за неко страдање, да вас подсећа за неко страдање неких цивила? То хоће Ђанковић да вас пита.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па не могу, искрено сад не могу да се сетим, знам презиме ми је познато али не могу да се сетим.

ОПТ. МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли му се сведок сарадник тај број 1 икад хвалио неким цифрама?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па тамо су се људи сви хвалили, како да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је прецизно било, сведок сарадник број 1 да ли се он некад нешто хвалио, цифре могу бити разног значења?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја знам он је три, четири пута дошао код нас, он је онако био танак, ситан, па једно ја се сећам да је једном дошао и рекао сад сам им оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Опсовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, реците?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Сад сам им јебао мајку, скресао сам их, али ја то уопште нисам узимао здраво за готово јер нисам му веровао, шта он је за мене војник, 19 година то је, све су то војничке приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нешто друго?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Није ми ништа конкретно, не мени већ пред нама свима, није то лично он мени рекао, то је рекао пред пет, шест људи, десет.

ОПТ. МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли је познавао мог оца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

ОПТ. МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Мог оца?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ђани, ја то не знам да ли је он познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него ви да ли сте познавали Ђанијевог оца?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја сам познавао твог оца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звао човек?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ја сам заборавио, ја знам да је носио бркове, био је мало јачи, ја сам га познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао ауто?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Не знам за ауто, у рату није имао ауто. Ја сам га упознао у суштини у рату, био је мало пуначкији, бркове је имао. Да ли је то твој отац?

ОПТ. МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је је л' имао ауто човек?

ОПТ. МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Како се уопште кретао?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ди кад смо кретали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Његов отац?

ОПТ. МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: У току борбених дејстава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је учествовао у борбама, знате ли да ли је учествовао у борбама?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Твој отац Ђани како се кретао?

ОПТ. МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да.

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Ти имаш кућу, ја мислим да си живео у Светозара Марковића до тамо до Нове улице, вероватно је човек некако дошао пешке или аутом, ја то не знам, али знам да смо ми, ти знаш одакле смо, од Нове улице, Гаћешине тамо смо се распоређивали и ишли у акције.

ОПТ. МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Све је то у реду, него питање је конкретно да ли му је познато како се кретао – аутомобилом, ролерима, авионом, хеликоптером?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неко превозно средство човек или не тада?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Који човек?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Његов отац?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Твој отац? Ђани, стварно не могу ја да се сетим тога, не знам.

ОПТ. МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Ништа, немам више питања, шта да кажем више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко други има још нешто да пита? Атанасијевић?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Сведок је рекао да позна Дукић Николу, званог «Гица». Да ли сведок зна да је имао још неки надимак за време рата Дукић Никола, сем Гића, да ли је имао још неки надимак у рату да је добио надимак?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Не сећам се, ја сам га увек звао Гица, тако сам га упознао, Никола Гица.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: А у рату да ли је добио неки надимак?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Не могу сад стварно да се сетим, кад би ми неко рекао вероватно бих могао рећи јесте или није, али не могу да се сетим, давно је то било.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да ли ти што говори надимак «Егзекутор»?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Па ја не могу директно да кажем, да ја не могу њега директно да повежем с тим, али ја кажем да је он радио, да није ишао с нама у акције, да је он колико сам ја чуо радио на испитивању заробљених припадника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У току рата?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У току рата?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: У току рата да је радио у тој, ја сам вам већ рекао да знам да сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви чули уопште за надимак «Егзекутор», надимак као надимак јесен 1991. године, Вуковар, да ли сте чули?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Нисам чуо за тај надимак, нити га могу повезати с њим.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неко? Нема нико.

Даљих питања сведоку нема.

Имате ли још нешто да нам кажете?

СВЕДОК ДАМИР СИРЕТА: Не немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок нема ништа више да изјави.

Хвала можете ићи.

Председник већа у 16:30 издаје

Н А Р Е Д Б У

Претрес СЕ ПРЕКИДА на 15 минута ради паузе за одмор.

Настављено у 17:00 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесмо ли сви ту? Рекао бих да јесмо.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ предлог одбране оптуженог Вује Златара да се вештаци Судско медицинског одбора Медицинског факултета Универзитета у Београду у вези вештачења оптуженог Вује Златара и вештак Александар Јовановић непосредно саслушају, те се:

Читају:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ћемо, само да знате да пратите, прочитаћемо неке документе које до сада нисмо, у досадашњем току поступка нисмо прочитали. Читали смо неке од њих, односно већ и њих смо читали у оној првој претходној «Овчари», неки су настали у овом поступку. Извршићемо увид у скице, видео-клипове, фотографије, све оно што смо, практично смо вршили увид у току суђења и претреса, расправљали смо са појединим сведоцима али сад сам ја то све сумирао на једном месту, па ћу ја сад то издиктирати, ви пратите, па ако сам ја нешто пропустио ви ћете реаговати. Ако желите да дате неке примедбе ви ћете то наравно имати прилике после тога, али кажем за сада само пажљиво пратите шта диктирам.

Дакле, те СЕ ЧИТАЈУ:

1. допис Министарства одбране Републике Србије –ВБА бр. 555-3 од 26.01.2007. године,
2. налаз и мишљење вештака Судскомедицинског одбора Медицинског факултета – Универзитета у Београду за окривљеног Златар Вују, бр. СМО 3/07 од 30.01.2007. године,
3. одговор вештака Судско медицинског одбора на примедбе одбране оптуженог Вује Златара од 02.04.2007.године,
4. допис Института за судску медицину од 22.02.2007. године,
5. поднесак адв. Новака Лукић – браниоца опт. Шљиванчанин Веселина пред МКТЈ а од 08.03.2007. године,
6. допис Клиничког центра Србије бр. 182/2 од 07.03.2007. године,
7. поднесак адв.Мирослава Васића – браниоца опт. Милета Мркшића пред МКТЈ, а од 08.03.2007.године,
8. допис Министарства одбране Републике Србије – ВБА бр. 3343-5 од 20.04.2007. године,

9. документација приложена од стране сведока «А» на главном претресу дана 11.05.2007. године,
10. допис Министарства правосуђа Републике Хрватске – Управе за међународну правну помоћ, сурадњу и људска права од 11.05.2007.године, број 514-05-01/03-07-85,
11. допис Општинске управе Смедерево – Одељење за јавне службе бр. 580-22/07-01 од 21.05.2007. године, са отпусном листом, уверењем надлежне војне поште о околностима рањавања Милана Јосифовића, те оценом и мишљењем Ниже војно лекарске комисије у Београду од 09.12.1991. године,
12. допис ВМА - Сектор за лечење бр. 5-452 од 30.05.2007. године са историјом болести за Јосифовић Милана,
13. допис Министарства одбране Републике Србије – ВБА бр. 5925-4 од 11.06.2007. године,
14. извештај из КЕ Републике Србије за окривљене: Катић Слободана, Калаба Наду, Златар Вуја, Вујановић Станка, Маџарац Предрага, Радак Сашу, Перић Јовицу, Мугоша Горана, Вујовић Мирољуба, Милојевић Предрага, Ланчужанин Милана, Љубоја Марка, Војновић Милана, Ђанковић Мирослава, Драговић Предрага, Атанасијевић Иван и Шошић Ђорђе,
15. извод из матичне књиге југословенских држављана за окривљене: Милана Војновића, Станка Вујановића, Мирослава Ђанковића, Златар Вују, Калаба Наду, Ланчужанин Милана, Маџарац Предрага, Мугоша Горана и Перић Јовицу,
16. допис Министарства одбране Републике Србије – ВБА бр. 7330-4 од 29.06.2007. године, те
17. допис истог министарства – ВМА бр. 5-564 од 03.07.2007. године, са приложеном медицинском документацијом а све на име Вујовић Мирољуба,
18. допис Општинског суда у Вуковару УР број 514-05-01-07-94 од 18.06.2007. године,

19. извештаји из КЕ а Министарства правосуђа Републике Хрватске за окривљене: Вујовић Миролуба, Ланчужанин Милана, Златар Вују, Војновић Милана, Калаба Наду, Банковић Мирослава, Мацарац Предрага, Атанасијевић Ивана, Мугоша Горана, Перић Јовицу и Вујановић Станка,
20. налаз и мишљење вештака Клиничког центра Србије – Центар за судску психијатрију бр.611/2 од 27.07.2007. године на име Петковић Спасоја,
21. обавештење Амбасаде Републике Србије у Паризу број 778-2/2007 од 18.07.2007. године,
22. допис МУП-а РС – Службе за откривање ратних злочина бр.03/4-3-1 број 230-3232/07 од 08.10.2007. године,
23. записник Општинског суда у Каштел Лукшићу Пом.бр. 40/07 од 10.10.2007. године,
24. допис Федералног министарства унутрашњих послова БиХ – Федералне управе полиције Сарајево од 02.10.2007. године (извод из КЕ за оптуженог Љубоја Марка),
25. допис Министарства правосуђа Републике Хрватске – Управа за међународну правну помоћ, сурадњу и људска права број од 18.12.2007. године,
26. налаз и мишљење вештака Клиничког центра Србије – Институт за психијатрију број 33 од 17.01.2008. године на име Калаба Наде,
27. допис Министарства одбране РС - ВБА број 877-5 од 26.02.2008. године,
28. фотокопија новинских чланака «Јачи од судбине» и «Вод смрти враћа живот» из часописа «Интервју» од 29.11.1991. године,
29. документација везана за типове трактора, приложена од стране адвоката Штрбац Саве на главном претресу дана 19.02.2008. године,
30. допис Предузећа «Велепромет» Вуковар д.д. од 13.03.2008. године,

31. допис Медицинског факултета у Загребу – Катедра за судску медицину број: 116/2008 од 03.03.2008. године,
32. одлука Жалбеног већа МКТЈ у вези са сведочењем Веселина Шљиванчанина пред овим судом - у енглеској и српској верзији,
33. допис Предузећа «Нама д.д. у стечају» од 21.03.2008. године,
34. допис Предузећа «Нама д.д. у стечају» од 23.05.2008. године,
35. ознака жртава од стране Пејић Милорада на главном претресу од 19.06.2008. године, а по достављеном му списку,
36. писмо судије Теодора Мерона – копија оригинала на енглеском и превод на српски од 08.07.2008. године,
37. новински чланак «Вуковарских новина» од 12.11.2004. године - достављен на главном претресу дана 17.09.2008.године,
38. чланак из «Јутарњег листа» од 31.10 и од 01.11.2004. године - достављен на главном претресу од 17.09.2008.године,
39. пресуда Окружног суда у Новом Саду К.287/06 од 19.10.2007. године, а против окр. Дукић Николе и других,
40. записник о саслушању судског вештака др Ђорђа Алемпијевића са главног претреса одржаног дана 05.09.2007. године,
41. записник о саслушању судског вештака др Александра Јовановића са главног претреса одржаног дана 07.05.2007.године и дана 05.09.2007. године,
42. три извештаја Бироа за алкохол, дуван, ватрено оружје и експлозиве АТФ лабораторије ФБИ из Мериленда - САД при Министарству правде САД од 28.04.2004.године и
43. допис Министарства одбране Републике Србије – ВБА – бр. 15045-2 од 17.10.2008. године.

Врши се увид у:

1. **фотокопију здравственог картона Петковић Спасоја број 14754 при Дому здравља у Руми,**
2. **фотокопију бележнице Милана Вељковића, предата на главном претресу дана 14.03.2007.године,**
3. **кроки скицу сачињену од стране сведока Николе Дукића на главном претресу од 15.03.2007. године,**
4. **фотокопију бележнице Јакшић Душана, предате дана 19.06.2007. године,**
5. **кроки скицу сачињену од стране сведока сарадника број 1 на главном претресу од 07.09.2007. године,**
6. **кроки скице сачињене од стране сведока сарадника број 2 на главном претресу дана 23.01.2008. године,**
7. **фотокопију бележнице сведока Филиповић Душана,**
8. **кроки скицу сачињену од стране сведока сарадника број 1 на главном претресу дана 20.02.2008. године,**
9. **радну бележницу приложену од стране сведока Везмаровић Драгана на главном претресу дана 23.04.2008. године,**
10. **бележницу – блок приложен од стране сведока Дуловић Јована, на главном претресу дана 24.04.2008. године,**
11. **у видео клипове П275 и П288, који су запримљени од стране Хашког Трибунала дана 18.04.2008. и 30.04.2008. године,**
12. **видео клип под називом «Ланчужанин и други», издвојен из пет видео касета ВХС формата приложених овом судском спису, а по предлогу бранилаца адвоката Ђорђа Калања и Снежане Ковачевић,**
13. **фотографију коју је предао оптужени Златар Вујо приликом саслушања сведока сарадника број 1,**
14. **фотографију оптуженог Вујановић Станка са сестром,**

15. бележницу сведока Панић Миодрага из Београда,
16. шест фотографија које је показао сведок Петернек,
17. три фотографије које је приложио бранилац авд. Дозет
18. војничку књижицу сведока Дујаковић Илије и четири фотографије које је показао приликом тог сведочења,
19. кроки скицу сачињену од стране сведока Зорана Крстића,
20. војничке књижице сведока Милетић Драгана и Јовановић Славише,
21. фотографије оружја које је приложио вештак Крстић Драган,
22. фотографију оштећеног пок. Јурела Дамира и једну фотографију пок. Јурела Дамира коју приложи заменик тужиоца,
23. део фотографија сачињених приликом вршења ексхумација на локалитету Грабова током 1996. године и касније обдукције тела оштећених, а све запримљено од МКТЈ (укупно на два компакт диска),
24. тридесет фотографија локалитета «Овчара», приложених од стране пуномоћника оштећених Наташе Кандић,
25. три видео записа означена као «Хацић», «Штука» и «Пријем»,
26. две групе фотографија запримљених од МКТЈ, под називима П8 и П20,
27. фотографију из листа «Новости» од 29.04.2004. године, коју је приложио бранилац авд. Јелушић,
28. у копије информативне емисије Радио телевизије Србије «Дневников додатак» од 19.11.1991. године и део «Специјалне емисије» исте медијске куће од 20.11.1991. године,
29. две фотографије приложене од стране авд. Мирослава Ђорђевића, на главном претресу од 17.09.2008. године,

30. две фотографије са интернета а локалитета Овчара, приказане на главном претресу дана 17.03.2008. године,
31. у спискове и табеле идентификација Завода за судску медицину из Загреба,
32. у медицинску документацију са ВМА и из Института за рехабилитацију из Младеновца, а све име оптуженог Вује Златара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У принципу ради се о документима, не верујем да има ту ишта ново што ви нисте видели. У сваком случају све сте добили у току како смо их ми добијали, копирали смо и одмах смо их вама слали. Дакле, да ли желите да ове документе које смо навели да смо прочитали да их приказујемо преко документ камере или смо сагласни да констатујемо да смо извршили увид у ове материјале, односно документе прочитали како смо то оно и раније радили, јер сви смо то све видели, чак неке и у више наврата приликом саслушања појединих сведока? Да ли неко има нешто да примети, да стави неку примедбу на било који од ових изведених доказа? Нема?

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су наведена документа прочитана, те извршен увид у документа наведена у ставу другом.

Странке немају примедби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужена Калаба изволите?

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Добар дан. Председниче већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан госпођо Калаба. Приђите овамо за овај микрофон, нема потребе тако далеко. Изволите.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Добар дан. Ви сте прочитали сада, док сте читали да сте примили два извештаја од «Наме», али ја имам само овај један извештај, то је онај последњи био када је мој бранилац рекао да ћемо ми тражити, не знам од МУП-а или на који начин а то је извештај био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добили смо један па смо онда тражили прецизирање неко колико ми се чини. Дајте колегинице Гордана.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Ја тај немам, само онај један имам где се наводи да мој шеф није радио у Робној кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја молим режију да нам на мониторима у судници преко документ камере омогући да видимо два документа. То су 33 и 34, 33 је од 21.03. дакле, ја не знам да ли и колико раде ове плазме и монитори, да ли ишта ради од тога тако да ће публика бити ускраћена али браниоци и сви ми овде у судници на мониторима можемо видети. Погледајте госпођо Калаба овај документ.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Да, ја то немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви овај документ немате?

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Не, тај нисам добила, тај сам добила у ствари, то када овде се наводи да Сабљак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Калаба ми имамо у спису сваку доставницу, значи уз сваки документ имамо за сваког од вас доставницу потписану да ли сте примили или нисте примили.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Јесам, овај сам примила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не могу да верујем да ви нешто немате из овог списка, посебно ако се нешто тангира баш вас.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Овај јесам примила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ово сте добили? Идемо документ, ово је било од 31.03. то је први документ. Дајте нам документ од 23.05.2008. године, ево га горе датум 23.05.2008. године, ево и број. Дакле, да ли овај документ ви имате?

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Па један те исти документ, само је разлика у датуму горе, исто наводе Сабљак Мартин није радио у нашем предузећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Па исти навод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није, ево овде, мислим нису исти документи, видите да су различити документи.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Исти је садржај. Исто је навод кад сам се запослила, кад ми је прекинут радни однос, када је Батарело Јосип радио а Сабљак Мартин који ми је био шеф он није уопште радио у том предузећу, мислим навод је, ту је проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дајте ми тај први. Само ме занима да ли сте ви ово добили?

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оба?

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Нисам оба, али је садржај исти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте ми овај први сад да их ја овако упоредим. Дакле, овако први документ 31.03., односно носи њихов датум је 21.03., код нас је примљено 31.03. па добро, само да видим како смо га овде означили као документ од 21.03.2008. године, дакле први документ за који ви кажете да сте добили наводи се да према евиденцији можемо вас обавестити да је Калаба Нада рођена итд., наводи се да је радила у Трговинском предузећу «Нама» у периоду од 23.04.1980. до 16.07.1991. године када јој је раскинут радни однос без сугласности. Батарело Јосип је рођен 12.03.1947. године, радио у Трговинском предузећу «Нама», Робна кућа «Дунав» Вуковар од 21.11.1978. године, вођен у евиденцији на раду још током десетог месеца 1991. године. Робна кућа «Дунав» престала је пословати 18.11.1991. године. Сазнање о његовој смрти добили смо 01.05.1996. године. Треће споменути Сабљак Мартин није радио у нашем предузећу и овај други документ од 23. маја Калаба Нада рођена наводи се итд., радила у Робној кући у Вуковару у

периоду од 23.04.1980. до 16.07. када јој је раскинут радни однос без сугласности. Потом, то је исто видим. Батарело Јосип рођен 12.03.1947. године, радио у Трговинском предузећу «Нама», Робна кућа «Дунав» Вуковар од 21.11.1978. године, вођен у евиденцији на раду још током десетог месеца 1991. године на радном месту помоћник управитеља робне куће. Дакле, на радном месту помоћник управитеља робне куће.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Ја то немам, тај документ немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, да је вођен на радном месту помоћник управитеља робне куће. Робна кућа «Дунав» престала је пословати. У томе је разлика видим. Да, тако је ми смо тражили јер то је била суштина расправе и са вама и са сведоком сарадником, била је прича је ли вам шеф, није шеф, ви сте тврдили да је ваш шеф Мартин Сабљак, па смо добили да Мартин Сабљак уопште није радио у њиховом предузећу, а за Батарело Јосипа сте нам рекли да је то ваш радни колега кога је убио сведок сарадник број 1 кога је извео и убио. Знамо вашу одбрану.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Добро, ја то нисам видела да га је убио, али да га је извео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да га је извео противећи се итд. Из овог обавештења смо добили да Сабљак Мартин није радио у робним кућама и да Батарело Јосип није ваш радни колега него је помоћник управитеља робних кућа.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Али је он то тек касније можда постао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема касније.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Робна кућа није могла престати са радом 18.11., робна кућа је престала са радом много пре. Значи и та чињеница исто није тачна, значи 18.11. немогуће да је престала са радом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Несумњамо да је престала, свакако у то неки време претпостављам да није радила. Дакле, молим вас да се провери да ли је госпођа Калаба добила ово, ако нисте добили добићете, али ако сте добили нећемо вам слати јер нема потребе, али ја сам уверен да је ово вама послато, јер ми је немогуће да вам нисмо послали.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Извињавам се само да помогнем мало да разјаснимо ово председниче већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујемо режији можете вратити снимке из суднице.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Моја браћеница ево и сада када је ово прочитала, ми стављамо примедбу на тај уопште допис из Наме, ми сумњамо у његову аутентичност. Сабљак Мартина зна хиљаду Вуковарчана и немогуће и знају да је био пословођа тамо, то је као да би вама неко тврдио да не знам Синиша Важић није био председник суда у то и то време. Дакле, ми смо у тој ситуацији принуђени да ставимо примедбу и да тражимо од МУП-а из Вуковара да виде да ли су имали у прехбивалишту Мартина Сабљака у Вуковару и да прибаве податак, то смо већ и прошли пут тражили где је он радио. Дакле, очигледно из тих података из Наме ми не можемо добити. Видите, они кажу 18.11., 18.11. ниједна зграда у Вуковару није

била читава, а камоли да је радила Нама робна кућа, мислим то је нелогично, али они ту стављају да је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да је свима јасно зашто се наводи да је Робна кућа «Дунав» у Вуковару престала радити 18.11.?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па ја то могу препознати њихове дописе, мени су јасни њихови разлози али исто су ми јасни и њихови разлози кад кажу да је Јосип Батарело помоћник управника итд. У којем периоду? Могуће кад је остало, кад су отерали 60% радника из вуковарске «Наме», можда је постао шеф, можда је директор, али говоримо о времену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ово је примедба на аутентичност овог документа?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А ви ћете ценити колико је то битно или да ли би то ишло данас, сутра на нашу штету или не у погледу доказног предлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је примедба на аутентичност ових докумената која смо прочитали?

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Могу ја само још нешто да вас питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите?

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Међу оптуженима, ја намерно то нисам хтела да говорим, међу оптуженима постоје људи који могу да потврде ко је Мартин Сабљак, чак и његове синове знам. Рецимо Ико Атанасијевић и Милан Медоња они знају мог шефа Мартина Сабљака. Сад мислим да изађу па да га опишу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, ово је предлог да се упитају неки оптужени, наведите тачно које? Ви сад нешто предлажете?

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Мени је апсурдно да ја овде сада износим 180 сведока, да се сетим имена радника, рецимо ја се могу сетити од њих од њих 180, нас је било око 200 знате и сад ја могу да предложим све њих, али то је мени апсурдно да ја то предлажем, ако треба ја то могу, сешћу исписаћу имена и прочитаћу овде и рећи ћу да се позову. Ја мислим то је да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је један од предлога? Оптужени који?

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Атанасијевић и Медоња, Милан Војновић, они знају могу шефа Мартина Сабљака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Ето кад смо већ код доказних предлога данас смо добили један доказни предлог. Жао ми је што колега Бељански није ту да мало са њим попричамо али ту је колегиница Стајић Бранислава, је л' тако? Колегинице да ли вам ви можете нешто помоћи везано за овај доказни предлог за прибављање доказног материјала заведеног под ознаком П613 у предмету суђења др Војиславу Шешељу? Да ли нам можете ишта више, шире рећи него што је овде наведено? Претпостављам да сте успели сви да прочитате, али ево суштина се своди на то да колега.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Колега Бељански и ја смо се чули па је замолио ако буде накнадно потребно. Због чега председниче већа? Ту смо се ми сви сложили и браниоци ће вероватно неко и ко је гледао и слушао и тако даље. Ми

смо, пажљиво пратимо ова суђења проф. др Војиславу Шешељу из више разлога. Један од тих разлога је јер смо и ми као браниоци овде у Овчари па се дотичу ту неки предмети и појављују се сведоци или вештаци који су и код нас вештачили итд. О чему се ради? Ради се овде о томе да је вештак који се појавио на суђењу код проф. др Војислава Шешеља износио податке изузетно битне у погледу саме обдукције како је вршена у погледу начина, рецимо за Ружицу Маркобашић. Каже да је била искључиво у стојећем положају, онда тврди да није било никаквих повреда од пумпарица што је рекао колега Машић, а што указује да сведок П1 не говори истину, јер он каже да је он пуцао из пумпарице и да мисли да је лишио живота и да је било пумпарице итд. С друге стране интересантно форензички је утврђено да у месецу новембру где се налази та рупа итд. а то су људи који су први пришли на Грабово да није могуће, пазите да није могуће уопште путничким возилом, да је немогуће с обзиром на терен какав је да је немогуће уопште прићи да се могло трактором, да се могло тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То каже др Стриновић?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, не може се у новембру месецу ићи атаром колима, др Стриновић то? Хвала лепо не треба нам, такав нам вештак у овој судници сигурно не треба.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па добро председниче већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не разумете?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја кажем шта је човек рекао. Ако је у Хагу потребан а вама није, немојте тако, али нам је потребан у погледу механизма, па је онда рекао да је било убистава хладним оружјем итд., све ово што се у чињеничном опису ставља. Под два, зашто колега Бељански ја ћу сад ставити примедбу. Знате, сећате ли се на прошлом суђењу око тог фамозног исказа Јована Дуловића где терети мог брањеника да сам ја тражио тада да барем фотокопирамо или скенирамо његов дневник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ми смо тражили од њега, сећате се?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Он је рекао да он то не жели. Није то била наредба, он је сведок, он је био дужан, ја сад не улазим у процесно да ли сте га могли присилити или нисте. Углавном тај исти дневник се нашао у Хагу, тамо је господин Дуловић предао и на основу тог дневника утврђено је у једном поступку, а видећете сада и у овом другом да се ради о чистом подметању доказа, чистом подметању доказа и смишљено. На основу скенираног његовог дневника ми би могли графолошки предложити вештачење да видимо шта је то уносио, кад је он био то са мојим клијентом итд. С треће стране то је јако битно јер се сведок П1 и он по прилици разликују у својим исказима у погледу доласка, то ћу ја касније елаборирати, мислим да није потребно, видећете на оном снимку где је Дуловић у болници у оној наранџастој црвеној оној јакници итд. а П1 каже ја сам га довео итд. па сам онда отишао. Пуно, пуно разлика је између њих двоје, зато ја мислим

да је Јован Дуловић нама промакао отворено, ми немамо ту шта да причамо. Сматрам да Јован Дуловић уопште није био тада када он тврди да је био, да је он повремено долазио, да очигледно се бавио некаквим обавештајним задацима, да тај свој дневник није хронолошки водио и да је све у нечијој функцији радио. На крају од њега је покренута она иницијатива у «Времену» итд. Та енигма Дуловића ће бити кад тад разрешена али ја бих молио да ми барем из Хага добијемо тај скенирани део који ми можемо да фотокопирамо и можемо вештачити, али скенирани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад смо већ код тога ви знате, ако сте пратили списе шта се дешава у спису, ви знате да смо ми усвојили тај ваш предлог још пролетос, тражили од Трибунала, Секретаријата Трибунала да нам доставе бележницу сведока Јована Дуловића. Они кажу тај човек није сведочио, је л' тако? Ено ви знате њихов одговор, то је један од докумената који смо сад читали, њихов одговор на ту тему, није човек сведочио. После схватимо, читајући пресуду о «Вуковарској тројци», схватимо да је сведочио уз одређене мере заштите и онда знамо ко је и знамо тачно који је то документ и тачно тај документ изд августа месеца тражимо и они нас сад упуте да морамо по правилу 75X, Правилника о поступку и доказима, пошто је реч о поверљивим документима да тражимо одлуку председника суда о измени, промени тих мера према том документу да бисмо уопште могли добити. Ми смо то тражили прије неких 20-ак дана и још увек ништа нисмо добили.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Још није стигло?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, та се прича прича ако сте пратили спис, али нисте нам рекли оно што сам ја у ствари питао колегиницу па сте се ви јавили за реч шта је са П613? Ово је било по другом, трећем предлогу колеге Бељанског из овог поднеска, ово сад што сте причали? Шта је са П613? То је овај први предлог да се прибави тај документ јер каже овако колега Бељански: «О штурим подацима који су усмено изнети на овом суђењу, може се закључити да се у том документу налазе имена људи који су учествовали у копању рупе пре егзекуција». Дакле, више људи, наводно да се њихова имена, да су то људи који су копали рупе пре егзекуције, начин копања рупе и каже и други садржај који је дао смернице др Сноу на основу кога је откривена масовна гробница.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Било је и затворене седнице председничке већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад мени остаје ово шта је то, ајде ово прво разумем, али шта је други садржај?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Мислим да сте и ви свесни, ево ако само дозволите. Нажалост, најмање релевантних доказа, најмање истинитих сведочења смо ми видели пред нашим судом овде. Ви кад погледате све те сведоке кад сведоче у Хагу другу причу причају или ваљда мисле да је дозвољено овде да се лаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми можемо о томе да причамо до сутра.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: С друге стране овде је осуђен, овде се суди и првостепено је пресуђен велики број људи који исто имају фамилије итд. Ја не правим разлику између хашких оптуженика и оптуженика овде, никакву. Према томе, зашто би неко, било који суд у Хагу ускратио нешто или не знам ССНО или Министарство правде или било који орган, одмах достављају Хагу било шта да тражи бранилац или тужилац, ми овде немамо ту могућност. Ми смо видели да је Хагу достављено то, па је Хагу достављено то, али имате господине председнице и затворене седнице. Зато колега Бељански и каже дајте да се потрудимо да видимо шта је ко су ти били први који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево и то је једно од мојих питања би било за колегу Бељанског, да ли је овај документ.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А што се тиче Дуловића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заштићен, да ли има неке тајности тог документа или не, да ли је изведен у јавном нили нејавном делу. Молим? У нејавном заседању колега Машићу?

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Колико ја знам судија то је изведено у нејавном заседању, у нејавном заседању је изведено и требало би тражити по правилу 75 X, Правилника Хашког трибунала да одобре вама, с тим што ће вас вероватно они обавезати да исто мора да буде затворено за јавност, ово суђење мора да буде затворено за јавност кад се изводи тај доказ овде, знате, али у принципу ја колико ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По вашим сазнањима то је у нејавном делу било?

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Да, у нејавном делу је то било. У нејавном делу је било, јер ја сам једно време био ко бранитељ код Мркшића у том предмету знате тако да одржавам контакте са адвокатима који су то радили па знам и пратим, а ово што се Стриковића тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стриновића.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Нисам сигуран колико је колега Перковић успео да вам објасни. Пре неко вече на телевизији био је случај, пратили смо др Војислава Шешеља и онда је Стриковић рекао да је био на овом суду овде, значи да је био пред вама, то је вероватно било у оном првом поступку кад ја нисам био овде, ја тог човека не памтим и каже да га нико није питао ништа овде код вас осим о методама идентификације, а да би он могао много ствари да каже о томе шта је било на Овчари јер он је у првом тиму код откопарава рупе био, па је онда наводио и не знам где су се налазиле чауре, и где су биле чауре које су нађене, па је онда наводио Стриковић и то да је сигуран да није било употребљено ниједно оружје са сачмом знате што у многоне оповргава исказ сведока сарадника «број 1» овог нашег, знате, тако да је он дао много ствари. После тога је професор Шешељ, др Шешељ тојест, тражио затворени део седнице на коме је тражио да се поведе кривични поступак против сведока који је сведочио у његовом предмету из онога што је он рекао можемо само да наслутимо да је уствари тражио да се поведе

кривични поступак за лажно сведочење против нашег сведока сарадника «број 1» овде, који је сведочио и у предмету др Војислава Шешеља. Значи то је било у нејавном делу седнице, он је то тражио, а евидентна је само једна ствар да је Стриковић те вечери кад је одговарао на питања др Шешеља дао много података о откривању масовне гробнице на Овчари, које он зна, а ко је ми овде од њега нисмо чули. Он је тад и рекао да је овде био питан само на околности идентификације, били су он и његов колега на К се презива не могу да се сетим ко, пошто ја нисам тад имао, нисам учествовао у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, био је Кубат, Кубат. Прочитали смо то, прочитали смо ми те записнике, био је Милован Кубат.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: И због тога се ја придружујем предлогу колеге Бељанског, нисам ни знао да је он то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али овде се наводи неки документ знате, без навођења од кога је документ, само се наводи штуро се наводи неки садржај, наводи се да има два садржаја уствари у том документу, да један садржај налазе се имена људи који су учествовали у копању рупа, учествовали у копању рупе пре егзекуције, начин копања рупе и други садржај који је дао смернице доктору Сноу на основу кога је откривена масовна гробница, па наравно да је неко, неко је очигледно тамо у Вуковару '92. године.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Није могао да дође Снов сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одвео УМПРОФОР-це и рекао овде се налази масовна гробница и они су људи оградили бодљикавом жицом и чували до '96. године, неко је то показао и они су јако уредно копали ако сте видели ове видео материјале данас смо извршили увид у њих, они су багером околу копали без икаквих проблема зато што су тачно знали где се налази, где се налазе тела, а где могу комотно багером копати околу онај ров ако се сећате сад са ових фотографија и видео материјала који смо видели. Значи тачно се знала прецизно локација, то је неко рекао. Из овога би се дало закључити да се ту налазе имена људи који су копали па би пуно могли да кажу о томе по чијој наредби, ко је све био ко је учествовао и они људи који су открили, који су показали, који су рекли без кад још није било сведока сарадника или су можда сведоци сарадници још тада били неки сарадници. Да. Изволите колегинице Ковачевић.

АДВ.СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Ако ми дозволите ја би се исто придружила апсолутно овом и писмено стављеном предлогу колеге Бељанског. Сматрам да бисмо ову дилему коју ви отварате везано за то шта садржи тај доказ, заправо најлакше разрешили прибављањем доказа кога је колега Бељански јасно идентификовао као доказ заведен под бројем 613. Ево сад чујем од колеге Машића да је било на нејавној седници, значи просто само треба применити ту процедуру прибављања тог доказа. Такође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милојевић се јавља за реч или? Полако, имаћете прилику нема проблема.

АДВ.СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Такође као бранилац окр.Милојевића нарочито сматрам да је значајно и саслушање др Давора Стриновића, управо зато што он може дати пуно података везаних за начин nanoшења повреда и врсту оруђа или оружја којим су повреде жртвама nanoшене, а што је од директног значаја за одбрану окр.Милојевић Предрага, па сматрам а такође сама нисам гледала али сам чула о томе да се овај сведок управо о томе изјашњавао пред Хашким Трибуналом и мислим о тим детаљима, тако да сматрам да би заиста било врло конструктивно и апсолутно у интересу матедијалне истине њеног утврђивања да и овај су изведе ове доказе које је колега Бељански предложио, а заправо мислим да смо ми сви сагласни са тим предлогом. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим. Колега Штрбац.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Имао сам прилике гледати давање исказа овог сведока вештака Стриновића и морам рећи да је било једно питање од члана већа, отприлике зар вас заиста у Београду нису питали ово што сте данас сведочили, а он је заправо вештачио механизме nanoшења повреда и одређено се изјашњавао и чак сам забиљежио на један папирић кад је рекао 6 смрти је од траума, тупо ударцима, дакле тупим предметима. Он је схватио сам присуствовао као посматраћ обдукцијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: И о томе може пуно да каже. Чини ми се да је ипак неке ствари децидиранији, одређенији него вештаци које смо извели овде на ове околности nanoшења механизма повреда. Један дио је био затворен за јавност након што су се укључили било је речено да Шешел је тражио да се поднесе пријава против некога, а можда и тај докуменат је у питању, против кога ми не знамо, само можемо нагађати да је то наш сведок сарадник број 1. Оно што сам ја још уочио и зашто сам се мислио јавити без обзира и да се није отворила ова дискусија, да су приказани снимци прилазних путева до Грабова и др Стриновић је објашњавао да су ти прилазни путеви направљени непосредно пред ексхумацију, јер да је прије тога било немогуће доћи и прићи, посебно не особним колима. Након тога други дан се мени јавио и Часлав Никишић који је присуствовао као и др Стриновић, испред српске стране, испред Сремскобарањске области ексхумацијама, сво време унатраг два месеца или колико се обављала ексхумација, и још ми је дао један податак који се на тим фотографијама сад на овом рочишту пред Хашким судом приказивали су те прилазне путеве, рекао ми је Часлав Никишић да је он сваки дан прелазио преко понтонског моста који је био постављен одмах кад се силази са асфалта према Грабову, а пазите то је био други, то је био осми месец, то је било лето и није се могло без понтонског моста прећи тај канал, отприлике то је оно што смо чули од оптужених Каменог и његовог који су били са њим колима, да су запали ту. Дакле, поставља се питање после свега овога да ли је и једна, да ли су и једна особна кола могла прећи у том моменту и доћи до Грабова, а ми смо имали врло важних сведока овде који су тврдили, чак

су нам правили скице да су кола особна била и то неколико кола која су осветљавала цјели простор и што је омогућавало тим сведоцима да разазнају и лица свих учесника, односно оних који су стрељали. Због тога би ја придружио се овоме да се др Стриновић позове и да се прибаве ови документи од Хашког трибунала, а ево и предлажем Часлава Никшића за сведока око прилазних путева, посебно тог понтонског моста. После ће бити још неких доказних предлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ово сад ако неко слуша па сад испаде да смо сми ми овде у овој судници ето нисмо знали шта да питамо вештаке које смо довели из Загреба, а било сви смо ми, сви ми овде који смо овде у овој судници смо углавном били и тада и знамо зашто смо звали и др Стриновића и др Кубата, они су људи вршили идентификацију и ми смо их зато завали. Саслушали смо вештаке са новосадског Института за судску медицину који су прегледали обдукционе записнике, које су опет сачинили Међународна екипа патолога, значи др Стриновић и др Оташевић наш су били само посматрачи, па смо могли као посматрача позвати др Оташевића, нисмо га звали него смо прочитали његов онај извештај Комисије, Савезне комисије за избегла и нестала лица ако се сећате, а др Стриновића и Кубата смо звали само ради идентификација. Знате само ради идентификација и наравно да нећемо, имали смо др Тасића и др Будакова које смо овде саслушали исти тај дан саслушавали као судске патологе на околности наношења, настанка повреда и тако даље, груписања па би сад било заиста непотребно питати још и др Стриновића да и он вештачи, то би сад било неко додатно друго ново вештачење од стране других вештака и наравно да то тако не иде, а сад ако нам се у трибуналу тамо замера зашто др Стриновића нисмо питали на те околности, ајде нека се замери. Да ли још неко од бранилаца има неких предлога, дакле доказних предлога. Немојте само понављати оне већ изнете, него само ново, ново. Изволите колега Јеврићу.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Хвала. Ја бих пошто је везано за мог клијента након оног исказа који је дао и исказа оног адвоката кога смо овде саслушали. Мој клијент је након тога имао разговор са, овде има у својој белешци записано, са представником Комесеријата за људска права Високог комесеријата за људска права и то је био извесни Цвејић Александар. Данас сам сазнао, значи овде у ходнику то је бранилац иначе овог Сирета Дамира, који је сада адвокат, значи он је сада адвокат и ја сам га питао да ли је он разговарао, он каже јесте, ја бих позвао као сведока Цвејић Александра о томе шта су разговарали да ја сад не прејудуцирам ствар и о томе шта му се пожалио мој клијент. Из разлога што да видимо да ли је заиста мој клијент имао неку заштиту или није имао заштиту, ја сада не едукујем, не кажем због чега би, шта би све питао унапред тог сведока. То је значи данас у ходнику сам сазнао пошто ми је то име остало записано, а имамо ту бележницу оригиналну од мог клијента у којој је он све децидно записивао, ја ћу ту бележницу приказати онда када будемо позвали наравно да ће та бележница ући, у којој он тачно каже када га је посетио, тачно бележи ко га је посетио, ко га је

уопште икада и шта је било шта урадио у том времену, пре него што је саслушан код истражног судије у Новом Саду. Значи позвао би за сведока сада адвоката Цвејић Александра из Београда, значи улица Молерова 17, који је разговарао са мојим клијентом након давања тог исказа, да видимо какву је он заштиту правну имао у том моменту у време «Сабље», а он је са њим на ту тему разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колега Јеврићу не чини вам се упутним да претходно позовемо вашег клијента да нам он каже кад је то и са ким разговарао.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Не, има то све у свесци, нема потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо ми свеску ту, ми ту свеску немамо. Ви је имате, али разумете.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Па ја мислим да судија, ја мислим да је можемо да позовемо наравно Јовицу и да каже на ову тему јер ово је заиста тема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Коју сам ја управо данас сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перићу.

Добар дан господине Перићу.

ОПТ.ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево чули сте практично ово излагање вашег браниоца у виду предлога, ово схватите и као наша питања вама, кад сте ви то, да ли сте ви причали са тим неким како се зове?

ОПТ.ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Цвејић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цвејић.

ОПТ.ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Ако ми дозволите само да узмем свеску па да вам објасним још, да вам покажем шта сам ја писао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то, шта је то.

ОПТ.ЈОВИЦА ПЕРИЋ: То је моја свеска коју сам ја писао, да не кажем неки дневник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су неке ваше белешке?

ОПТ.ЈОВИЦА ПЕРИЋ: То су моје белешке кад ми је ко био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ајде погледајте то, па.

ОПТ.ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Ја сам приликом своје одбране вама рекао да сам ја писао у неколико наврата Републичком јавном тужиоцу да ме позове да види шта се са мном дешава и тако. Мени није било јасно шта се са мном дешава и добијајући сад ово неки дан кад сам добио наредбу да се позове тај Цвејић Александар ушло ми је у главу и узео сам ову свеску и прочитао сам пошто ми је то било нешто познато, нешто сам се присетио. И нађем овде да је 23. маја 2003. године био Цвејић Александар из Високог комесеријата за људска права, онда сам се сетио да је то једини човек који је са мном тада, од мога хапшења до доласка пред истражног судију, који је дошао, представио се, питао мене због чега сам ту, шта и који ми је саветовао шта ја да радим. Питао ме да ли имам браниоца, рекао сам му да немам, он ми је чак и предложио само сам заборавио кога, заборавио сам кога ми је

предложио, то сам заборавио. Значи то је човек који је уписао и број мог телефона куће, обећао да ће се јавити мојима кући да каже где сам, шта сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви можете, шта сте ви причали са њим? Шта сте све причали са њим?

ОПТ.ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Па он је мене питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је дошао, је ли он дошао на неко ваше тражење или је?

ОПТ.ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или је он био у неком обиласку?

ОПТ.ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Он је био у обиласку затвора, знам да је на том списку сам видео људе који су оптужени за убиство премијера. Значи ту је био списак неких 50-так, 60-так страница, то сам ја видео пред њим док је он, док је мене то и он је то, ја сам га замолио причао је са мном, обавио је разговор, зашто сам ја овде, за што се теретим, да ли сам био код судије, нисам био код судије, да ли имам адвоката, немам адвоката и то су ствари које су мени овде јако битне а које сам ја њему тада рекао. Значи да немам адвоката, он је мени чак предложио једног адвоката, али ја не знам тачно којег. Овде сам ја у свесци на основу онога што сте ви рекли, не ви него што ми је, што је онај наводно онај адвокат рекао да ми је дао визит картицу, ја овде у свесци имам записана и нека имена бранилаца адвоката које сам чуо у притвору, имам неког Мирослава Тодоровића, за Слободана Шошкића и тако још неке, значи ја сам то све писао редом датум по датум кад ми је ко био, кад ми је стигло шта и тако. Ја сам овде уписао 06.06. отприлике овако «пребачен из Београда у Нови Сад на Клисусу, био код истражног судије, добио адвоката и видео Снежу, адвокат се зове Зоран Јеврић и број телефона», значи он је уписан, мој бранилац је уписан. Овај човек који се представио мени за браниоца овде, нема га нигде, ево ја ћу вам, ја би вам предложио да примите ову свеску да видите шта је ту све написано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Добро. Видите са вашим браниоцем па нека он формулише.

ОПТ.ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Значи овај господин Александар Цвејић то је значи једини човек који се мени представио који је са мном разговарао за све ово време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не као адвокат него као представник?

ОПТ.ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Сад ћу вам ја рећи, он је Високи комесеријат за људска права Уједињених нација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ЈОВИЦА ПЕРИЋ: На Новом Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро. Чули смо, разумели смо, не морате понављати регистровано је, ако ћете поновити уреду, ако имате нешто ново да кажете може, није проблем. Али не, не, дајте то вашем браниоцу. Добро. Да ли још неко од бранилаца има? Колега Ђорђевић па.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја би предложио да се доказном материјалу прикључи и «тревел документ» то је пасош ваљда за Пејић Милорада где постоје

две визе улаз, туристичке визе које је издала Амбасада како се све ово наша земља звала сад, СЦГ у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво СРЈ, па СЦГ.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да. Сад небитно је то, али из 2002. године и 2004. године и евидентиран улазак у земљу у том периоду, а као доказ датуми су пре овог објављивања у «Јутарњем листу» загребачком, као доказ да није имао сазнања Пејић о било каквом поступку против њега, било каквом сведочењу Дукића и као доказ да и није могло бити оног разговора како је Дукић телефоном позивања како је то Дукић сведочио да је то било после његовог исказ пред истражним судијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле предлог је да извршимо увид у путну испораву.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тојест пасош.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја би то могао и да вам фотокопирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На име опт.Пејића. Ако ви имате копју тога? Немате.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја би могао да ископирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ископираћемо. Само да нешто проверим колега. Дајте да видимо одмах на документ камеру, можемо сви одмах да видимо и на тај начин ће бити евидентирано техником у суду.

Ја молим режију да нам на мониторе у судници пребаца снимак са документ камере. Прво насловну страну са фотографијом и подацима, а потом ту са штампелима уласка, је ли тако, уласка у тада 2004. сте рекли. Добро 2002. нема поступка, 2002. нема поступка још овде, он је почео 2003. значи 2004. може бити интересантна. Добро. Дајте Славице, дајте ову другу, ту страну са визама, односно са, добро. БиХ 11.02., 21. фебруар 2002., добро ово је Сремска Рача 13.04. ја бих рекао Сремска Рача 13.04. излаз, излаз, само да видимо ово 21.04. шта је то Сурчин, Београд, 21.04. излаз да, 08.04.2004. добро. Добро. Добро ово је «Хитроу», добро, али не знам колега што нам је ово сад релевентно на било који начин.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја сам то објаснио када сам предложио, дакле потврђује одбрану Пејић Милорада да није знао да се против њега води било какав поступак па није имао ни потребе да зове Дукића као некога ко га је оптужио пред судом и да је то урадио након тога, када је то објављено у «Јутарњем листу», а то у «Јутарњем листу» објављено у новембру месецу, те исте године 2004. године, то видите из дела новинског чланка који сте већ изевли као доказ, а то наравно се супротставља исказу Дукић Николе на претресу од 17.11.2008. године, где је он изјавио да га је након његовог давања исказа пред, у полицији, и пред истражним судијом, позвао Пејић Милорад, а то је значи били пре овог догађаја, значи није могло бити тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па за овај Дукићев исказ из тог доба, тј.пред полицијом, пред тужиоцем и.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ово је изјавио 17.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред истражним судијом, то је новембар месец 2003. не знам да ли је ко и како могао.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добро, ово је изјавио 17.08. па имамо кад је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, то ћемо на овај начин је то ушло у овај предмет.

На предлог браниоца опт.Пејића, адв.Ђорђевића суд је преко документ камере извршио увид у путну исправу на име опт. Пејића на начин евидентиран аудио и видео техником у суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко од бранилаца има? Колега Штрбац?

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Ја ћу још имати нешто да предложим. Читали смо овде некакве новинске чланке у које је извршен увид, а ја ћу сад предочити вам један чланак из «Гласа Славоније» то у Осијеку излази, чланак се зове «Од три групе које су купвале оружје, једино сам га ја донио у Хрватску», то је интервју са Фердинандом Јукићем. Човек који се врло често појављује у медијима, дакле жив је још и недавно сам га гледао директно на Хрватској телевизији где понавља ово што пише овде, а прочитаћу кратко је и односи се на Овчару. Питање: «Изјавили сте да сте од Жељка Ражнатовића Аркана купили видео снимак масакра на Овчари, је ли то истина и гдје је касета завршила», одговара: «Предао сам је Туђману и то у строгој тајности, нитко није смио знати јер смо новац одвојили од оног за оружје и за касету платити 2 милиона марака, та би касета расчистила пуно ствари, тамо је било свега и свачега, не знам гдје је завршила. Кад је стари умро папири су се резали данима, гориле су главе не оним стројевима за резање само су доносили нове. После су касету тражили али је нису нашли, можда је похрањена у архиви која ће се моћи отворити за 40-50 година. Постоји таква запечаћена архива у којој чувају војне тајне и председник Месић ми је рекао да би можда могла бити тамо». «Јесте ли видели шта је на касети» питање је, «То је била страва, прије него што смо је спакирали у алуминијску кутију која је била заварена цјело ноћ смо је гледали, нисам могао спавати од тих страхаота са Овчаре и других мјеста, требало је имати добар желудац да би се то могло погледати, страва». «Врховни суд Србије вратио је случај Овчаре на поновљено суђење јесу ли вас икада звали да свједочите у том поступку?» Одговара: «Не, било је неких неслужених прича о томе када су снимали филм «Вуковар последњи рез», али ме нитко није звао». И раније смо ми већ негде на почетку овог суђења спомињали колико се ја сећам ову касету о којој се пуно причало и говорило, али ево ово је чланак који је сада објављен 2007. године од кад је почело ово поновљено суђење, можда касету не би пронашли али предлагем да се саслуша овај Јукић Фердинанд који би нам очито могао појаснити и објаснити да ли је заиста купио ту касету, шта је видио на њој, а онда би из тога могли извући разне друге закључке, примера ради ко је организовао ово убијање, зашто је снимано и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он Вуковарчанин или?

АДВ.САВО ШТРБАЦ: У Вуковару живи, мислим да јесте, из овога чланка произилази да је, он је живео свуда по свету човек који је трговао и довозио пуно оружја. Има пуно заиста његових наступа медијских о којима то прича и да се вратио у Осиек схватио сам, пардон у Вуковар и да сад живи у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мислим да је оно приликом оног првог суђења исто је провејавала нека прича о постојању видео касете која је у Белгији купљена за 2 милиона марака и тако даље. Ја не сумњам да је та таква касета купљена од стране не знам Хрватске службе безбедности, сигурности, ДБ-а њиховог или Туђмана, да би такав видео материјал сигурно био приказан ако не на суђењу Докмановићу, оно сигурно на суђењу Милошевићу.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Слажем се са вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи не сумњам да она постоји да би завршила тамо, да би завршила у Хагу на суђењу Милошевићу.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Слажем се са вама по том питању, ако могу да су је могли пронаћи прије би је они пронашли из Хага него ми, али ако постоји човек који јавно говори о томе онда чини ми се да би га требало, било би сврсисходно да се саслуша и да исприча је ли то заиста било тако без обзира што не би пронашли касету, али имамо човека који би могао о томе сведочити, ако је заиста купио и постојала та касета, кажем могу се онда и други многи закључци извући из тога и ко је организовао убиства и ко је све, и за које је потребе то служено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Евидентирано. И тужилац евидентира све ово.

Да ли неко од бранилаца још има предлога доказних? Колега Заклан, имате нових, само причамо о новим. Немојте понављати старе. О њима ћемо одлучити.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Ја немам нових доказних предлога. Имам, сада ћу вам рећи, ја сам предложио да се позове вештак за војна питања са суђења Војиславу Шешељу, не знам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је и Вујовић предложио. О том Вујовићевом поднеску, о томе ћемо посебно.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Добро, ја то не знам што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рејно Туненс или тако некако.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Реј Туненсен или Рејнол Тунелсен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Ја сам предложио да буде саслушан као сведок, сад предлажем да буде саслушан као вештак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Добро. Ако немају браниоци, опт.Милојевић, па потом Пејић. Изволите господине Милојевићу.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Ја сам хтео исто да подржим предлог да се господин Стријовић саслуша овде, али из следећих разлога, зато што сам ја комплетно пратио шта је господин Стријовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стриновић.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: На јавној седници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стриновић.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стриновић. Не Стриковић, не Стријовић, Стриновић.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Добро. Можда је то грешка. На јавној седници, па сам хтео да укажем овде на шест тачака које сам забележио и које сматрам да могу битно да утичу како на моју оптужницу тако још и на сведока сарадника «број 2». И почећу прво отпочетка Стриновић тврди да је на Овчари само једна особа лишена живота ножем у пределу врата и лобање, то смо и овде констатовали, али само једна искључиво. Такође господин Стриновић на питање Шешења, да ли је на Овчари било закланих, пресецањем врата тј.клањем, господин Стриновић одговара, експлицитно одговара да на Овчари није ексхумирано ниједан леш који је заклан, то је што се тиче клања. Значи ниједан експлицитно тврди. Даље, господин Стриновић тврди да сва муниција и зрна која су пронађена на Овчари су пиштољска и пушчана и да ниједно не постоји од револвера «магнум», а да је то тако он исто тврди да је рађена археолошко, антрополошка археолошка метода и да је било које зрно од «магнуна» испалено на Овчари да би било нађено и експлицитно тврди да нема ни «магнума» нема ни закланих, зато сматрам јер се тиче мог живота овде, да би требао да дође овде и да то појасни. Следеће, господин Стриновић тврди да је Ружица Маркобашић убијена док је била у усправном положају, али тврди и ово да је рупа која је ексхумирана дубока између 5 и 6 метара, с обзиром да је Ружица Маркобашић нађена у средини, на средини рупе то би било између 2,5 и 3 метра, је доказ класичан да сведок сарадник Бора Крвави по том питању лаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Милојевићу.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Докле ћемо ми да тражимо од вас да се суздржавате таквог етикетања, него да се користите терминима које смо предвидели и које смо одредили, докле.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Овако ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато немојте поново вас упозоравам, немојте на тај начин да етикетирасте било кога.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Прво господине ја га нисам етикетирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Јесте.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Не, то га је етикетирао сведок сарадник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да расправљамо, губимо време.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Не, прво га је он, ја само преносим шта је рекао сведок сарадник и употребљавам њихове речи, а у ствари да је он Крвави Бора то је доказано у овој судници, ја нисам рекао његово име и презиме па да би прекршио нешто, ја говорим оно што је сведок сарадник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте нешто друго. Немојте. Немојте господине Милојевићу, немојте на тај начин.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: И баш ради тога вас замољавам и сматрам да је неопходно присуство господине Стриновића овде, да се један пут разјасни да ли има закраних, да ли има «магнумове» муниције, да ли је било оверавања са «магнумом», баш ради тога и да се разјасни дубина рупе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро рекли сте, немојте понављати, евидентирано је све, све је евидентирано.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Јер има 30 лажи, ово је 31. његова. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пејић. Ја бих само молио режију да до тада нам припреми, да нам припреми, то је господин Вујовић предложио и ми смо то прихватили да нам припреми имамо 5 дискова, ДВД дакле, ДВД формат, имамо 5 дискова, да нам припреми диск број 1.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Господине судија ја сам се јавио по питању овога што је сведок Никола Дукић рекао да сам ја њега звао одмах после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате објашњавати господине.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Он је рекао да сам га ја звао телефоном после исказа код полиције и тужиоца. Овде имам у руци сада транскрипт од 27.10.2004. године, господин Драгољуб Тодоровић је питао Николу Дукића «Да ли знате је ли жив тај човек», мисли на мене, само мало, «да ли знате да ли је жив тај чове, где живи, не знате», сведок Дукић Никола: «Не знам», то је 2004., 27.10. а он говори, он је пред вама сведочио да сам ја њега звао одмах после исказа код истражног судије и у полицији, мислим то је једна тешка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро. Што, шта је ту проблем? Не видим ту никакав проблем, никакву нелогичност, све је то тако могуће, али оно што је битније јесте немојте ми се јављати са коментарима тога типа, ако бисмо тако дозволили да свако се јави за реч и да узме себи за право да коментарише неке изведене доказе, нека казивања раније саслушаних сведока, онда то ни на шта не би личило. Можете коментарисати кад саслушавамо сведока, можете питати, можете коментарисати.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја се извињавам, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете објашњавати и после кад дође за то време, сада је тренутак да чујемо евентуално нове доказне предлоге. Предлоге које до сада нисмо чули. Знате. Хвала лепо.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја молим режију да нам на мониторима у судници, да нам на мониторима у судници да видимо фајл 1, да ли ја могу са овим, са овим из суднице да ли могу да командујем? Могу.

Наслов други и део једанаести.

Очигледно нешто не функционише, ја молим режију дакле да нам овај део једанаести пусти. Према Вујовићевим тврдњама он је кратак, од 43 до 45 минута, тако. Дакле ово је 42, појачајте молим вас тон, можемо већ од 42 није проблем, ево. Од 43 до 45 минута и 34 секунде, добро. Можемо.

Тон у судници је јако слаб, боље рећи ништа се не чује. Слабо, оптужени не виде, јел видите на том, слабо, не видите. Да оптужени не виде то што је не овим. Добро, молим вас станите нисмо технички се очигледно се нисмо технички добро организовали, дајте да, шта је са мониторима, окрените неколико монитора ових и на једној и на другој страни, ових мањих, ево 43 минут и 15 секунди. Зауоставите овде, зауоставите не чујемо ништа, молим режију да зауостави овде, ништа не чујемо, не чују ме из режије, зауоставите овде, мало вратите назад молим вас. Сад сам ја преузео команду са овим мишем, ево 42:42. Вујовићу желели сте нешто да објасните? Па ви сте ово тражили, ја сад не знам шта можемо а до тада режију молим да покуша да изнађе начин да чујемо и тон, ја претпостављам да то неће бити ту много битан или хоће, чућемо Вујовића, схватио сам.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Погледајте, ја сам се зато упорно јављао, што се каже хиљаду пута сам прегледао ове снимке и нисам то приметио, те одређене детаље и на овај начин се то не може прегледати, значи треба да буде добро, значи требају велике плазме да раде, а ако не раде, онда треба бар ја да присуствујем да кажем и да укажем на чега треба, овде је потребан тон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте тражили, ви сте господине Вујовићу тражили да прикажемо ово што, јел ово у реду?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Је, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесмо ли на правом месту?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Јесте, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 42.41., то је нешто раније, једини је проблем тон, а видимо како видимо, можемо видети, ништа се боље неће видети на плазмама, видите ви сви на овим мониторима довољно, ви сте то видели хиљаду пута и није вам много интересантно.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Како није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Цабе сам ја гледао ако ви не погледате то, цабе мени гледање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја то видим одлично.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Погледајте о чему се ради, ја морам значи да седим овде када се пушта то, због чега? Да вам укажем на одређене моменте, неке детаље који ће вама промаћи, о чему се ради, не чују се гласови, па онда морам да кажем, зауоставите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је неки други предлог, то је неки други предлог господине Вујовићу, дајте да прво видимо ово у целини, да прво ово видимо у

целини па ћемо онда, онда ћете ви да предложите, онда ћемо ми да одлучимо о том другом и тако даље.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па не, то је у овом предлогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То је у овом предлогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, ви хоћете сад да ми то скинемо, па онда транскрипте разговора шта се ту све не чује и тако даље, полако, о томе ћемо да одлучимо кад прво чујемо ово и видимо ово што сте тражили.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А ја бих вас замолио ако могу ту да седим да и ја слушам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, седните тамо, није проблем.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли се може ово поновити, ја ништа нисам видео, да вам искрено кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ћемо поновити, ево видим да режија предузима мере. Сад смо отишли предалеко, још мало назад, ево, крећемо са 42.22., није важно. Мало јаче, морамо појачат тон, не вреди. Не чује се ништа, не вреди.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја се извињавам ако могу помоћи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете помоћи, нећу да ми помаже било ко, хоћу да чујем, ако могу људи да обезбеде да се чује може, ако не може шта да радимо, моћи ће кад ће моћи. Ко је ово господине Вујовићу?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Јакшић. Значи ово све што се види то је Јакшић, овај што пролази са леве стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је овај у војничкој униформи.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са чиновима са официрским ознакама на раменима, то је овај јел тако?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тако је, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Душан Јакшић. У реду захваљујем, то је било то по Вујовићевом предлогу. Да, сад тренутно не може боље од овога што је, добро. Шта сте желели да коментаришете господине Вујовићу, кажите?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја сам хтео само рећи да се ово мора добро преслушати, треба бити добар звук, јер све ово ако не гледате овај мој предлог, нећете разумети, о томе се ради, поготово овај други део, значи други део где се прича, чак спомиње и Овчара, шта сам ја ту хтео да напоменем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ово фајл, наслов први, је л' тако?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наслов први, јел тако?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је овај други диск?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тако је, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наслов први, поглавље 8?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи то је други тај, ту се скоро ништа не чује, ја сам петсто пута преслушао док нисам чуо и док нисам препознао, значи да он то прича и тако даље, не бих то, значи ја хоћу, шта сам хтео с тим да докажем, пошто је он рекао да је њега напао вијетнамски синдром, да се повука у себе, да се више није кретао, ми сасвим супротно видимо овде, он је тај који прихвата, он је први на мосту који прихвата цивиле, који говори треба по аутобусу, треба по, значи он фактички понаша се као командант, а он је рекао да је био смењен, да га је сменио Шљиванчанин, за време ослобођења Миловог брда, кад сам ја био на ВМА и каже да је мене поставио, то сте и сами ту видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу, само ми реците ово, пошто заиста се јако слабо чуло, ви тврдите ово да је на овом делу снимка Душан Јакшић.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тврдите пошто ја заиста нисам чуо, да ли тврдите да Јакшић и у једном тренутку каже ја сам командант ТО Вуковара?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да ви на основу овога што видимо, на основу тога како се обраћа људима овим цивилима, очигледно, који излазе из Вуковара, да ви закључујете да се он, на основу његовог понашања се да закључити да је он командант?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, него ја сам реко да ви можете извести закључак да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па какав ћемо ми закључак извести то је друго, него.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, нисте ме саслушали до краја, ја вас молим да ме саслушате само. Да је он изјавио да је њега напао вијетнамски синдром, да се повукао у себе, да је слабо комуницирао, слабо се кретао, ми видимо сасвим супротно из овог приказаног снимка а ви закључујте онда да ли је он командант или није командант и да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то су ваше тврдње и добро, у реду.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тако је, ја нисам реко да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, добро. Не, ако се чује да Јакшић говори о Овчари, онда Јакшић говори о томе како је он командант ТО и тако даље, о својим јединицама, онда би заиста било интересантно да ми то чујемо па евентуално и да расправимо са њим, али ево Вујовић каже да се тако нешто на овоме не чује.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једино се види он у овој ситуацији у којој смо видели, добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја сам хтео само то да вам покажем о каквом се значи сведоку ради, пошто је његово сведочење какво је, мислим по мени накарадно, оно нема у цртаним филмовима како је направљено али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и у овом истом смислу и правцу је и овај предлог за диск други, поглавље прво. Тако?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тако је, да. Значи шта је ту битно, он је рекао њега није ништа интересовало, он не зна ништа око војске, не зна ништа, не зна за Овчару, не зна за заробљенике икакве са Митнице и тако даље, у овом другом делу он информише остале међу њима и Бојковског, командира друге чете, кад питају, каже а где су ови, каже са Митнице то је завршено Овчара. Он информише а овде је рекао да он не зна ништа ни за Митницу, ни овамо ни онамо, значи он се поставља као команданта, о томе се ради. А он никад није био командант, да вам ја кажем зато што је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја молим режију да сад на мониторима видимо диск број два.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Он се поставља тако читаво време, видели сте његов наступ какав је, он је болесна личност, ја не знам како бих то назвао, али добро, то вама дајем на оцену. Он се поставља командант свега и свачега, видите да је реко да је он и Бацо су равноправни, па онда шта рећ за таквог човека, а види се и по понашању његовом како он наступа, он се свуда тако представља и свуда се представља као командант свега и свачега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ћемо видети диск број 2 па ће то бити.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само ја не верујем да ћете то чути, то је јако, јако се добро мора, али добро ја ћу пратит па ћу вам рећ где је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујем ништа, колега не чујем Вујовића. Да то је овај један једини наслов.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја бих веће замолио да узмете, да вам ово помогне, а касније онда преслушајте поново, ово ће вам пуно помоћи ово што сам ја узвукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поглавље осам, ево опет, шта се дешава са поглављем осам. Опет молим помоћ режије, поглавље осам, зашто не могу да га стартујем. Поглавље осам сад је минут. Добро можемо одавде, ово се прилично слабо види, Вујовић је тражио од 1 минут 02.17 до минут 04.52, значи нека два ипо минута. Али мало раније смо кренули. Да ли може мало да се посветли ово питам режију, јер је релативно тамно, не може боље, чујемо да не може боље. Господине Вујовићу да ли на овом делу снимка треба да се налази Душан Јакшић? Ви нам реците онда по вама кад је то.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сада креће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нешто не видим што смо све ово до сада.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја вам кажем да се не види, да треба боље озвучење, овако ништа нећемо направити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, него да ли ви видите, да ли смо до сада видели Јакшића?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па јесмо, како нисмо, прошли смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, ја сам вам рекао да нам сугеришете.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Е ја се извињавам, нисам вас разумео, ја сам мислио да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ме чули.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да вас пустим да преслушате па онда. Види се сад и накнадно а види се тамо где с Бојковским стоји, Бојковић Саша, нисам ни ја знао да је то тај, него сам га видео на суђење па сам онда накнадно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево вратили смо поново на 1.02.8 то је.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па може још минут напред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ви сте тражили 1.02.17.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Е да, да, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Е сад креће. Сад каже Олајница и ово сад је поменуо у овом делу, Олајнице значи. Па каже Митница то је завршено Овчара, пре овог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то говори?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Јакшић, чује се његов глас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је, па нема га.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Он се, ево сад Јакшић и Бојковски стоје први, вратите назад, значи Јакшић и Бојковски, значи Јакшић и Бојковски причају и Јакшић њему то говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, не може се то тако управљати.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ако хоћете ја вам тачно могу у секунду избацит сутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ево Јакшић-Бојковски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То је са шлемом, јел то шлем на глави, шта је то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То је Бојковски, овде се јако слабо види, углавном тај други је Бојковски, а овај први овамо то је Јакшић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, то је Јакшић. Ја претпостављам да је то Бојковски, пошто ја не могу њега, ја сам њега ту видео па упоређујем, боље би то Станко рекао да ли је Бојковски. Јесте, Станко потврђује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад шта је интересантно из овога по вама?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Интересантно је из овог дела, значи нема ту Јакшић везе са Овчаром, да ме погрешно не схватите, него он је рекао да не зна ништа у вези заробљеника са Митнице, значи о кредибилитету говоримо сведока, значи да Јакшић говори да не зна ништа значи о Овчари, не зна ни за Митнички батаљон, не зна ништа, а овде се види да он информисе командира друге чете Тешићевог батаљона, да га он информисе шта је са Митницом, каже то је завршено Овчара,

да су већ на Овчари, значи то не коментаришем уопште датуме, да ли 18. 19., небитно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду, чули смо вас, разумели смо вас.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Има још овај трећи део, ако хоћете и то одмах, са Хаџићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то је оно Хаџић, то нема потреба, то можете само да коментаришете, коментарисали сте у ствари написмено пошто то смо пустили, имамо то и у транскриптима, онај интервју Горан Хаџић.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да, ево ви сте то и коментарисали на начин у овом поднеску од 02.11.2008.године. Али ја бих замолио режију да се само вратимо нисмо имали прилике да видимо, то је тражила одбрана оптуженог Ланчужанина, Милојевића и Драговића, ја молим режију да се вратимо у ону групу фајлова било видео клипова, било фотографија везано за овај предмет.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја се извињавам јел може само пар секунди да ја завршим па да ја идем. Ја сам предао вама тамо да ми се фотокопира оно, па да то уврстимо у списе да предам, пошто ми није испечатирано, али нисам то добио назад оно што сам писао и да ми кажете само шта је са овим у вези штампања што имам предлог. Рекли сте да ћете погледати да ли је информатичар ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема информатичара, али штампач ваш ви ћете добити, сутра пре подне.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: И још као једно, молио бих вас, само морам, рекли сте да мени није ускраћена одбрана, сада сте имали предлог од доктора Стеиновића, ја подржавам предлог Бељанског, ја на пример да неко од њих није гледао ја не бих то могао да дам тај предлог, ја да сам гледао ја бих то предложио, значи ово што је Бељански предложио и ко зна, пошто ја јако дубоке анализе, не верујем да се ико таквим анализама бави овде, то вам гарантујем, јер ја дан ноћ шест година, то имате, нормални сте људи од крви и меса и бавите се другим пословима, мени је ово живот, живот или смрт што се каже, ја то од јутра до јутра анализирам сваки детаљ, ја сам на Овчари већ шест година и сигурно не виде нико, ни ви ни адвокати ни страна оштећених, оно што ја могу да видим, јер ја сам у сваком слову што се каже, направио сам програм који може што се каже на космос да оде. Е зато бих вас молио да погледате да врате нам један телевизор, који, не треба нам ни један више, онај мали телевизор и велики један телевизор да можемо да пратимо суђење јер некад овај што има, јако су нам тамо слаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На погрешну адресу господине Вујовићу поново вам говорим.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А ја вам кажем да ми је ускраћена одбрана, због тога вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Писмо на погрешну адресу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Али ја вам кажем да ми је ускраћена одбрана на овај начин, јер видите ово, игром случаја ја ни не знам за сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морамо, журимо зато што радимо до седам сати се ради. Ево дајте Вујовићу те две копије, да завршимо једном са овим. Има још један, има два поднеска и две копије, две су различите. Ја сам схватио да су два различита поднеска. Добро, решићемо. Добро да погледамо овај видео клип Ланчужанин и други, то је оно претпостављам што сте тражили, а ако није. Добро, јел то то? Да ли неко жели да коментарише, видели смо вас господине Драговићу није спорно, то сте ви. Изволите.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Председниче већа, мало се из почетка није видело, ту треба, ту се јасно виде четири ствари, било је тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сувише мало је било.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да поновимо из почетка, па добро, можемо.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Добро небитно је, јер ја ћу вам рећи, ја сам то гледао више пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кратко је, кратко је, ево понављамо. Ово је претпостављам Милојевић?

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Јесте. И још мало уназад, још мало уназад а ја ћу вам рећи, могу вам сад искоментарисати шта се види па можете ви пратити то на снимку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не видим како би то овде, фул скрин, знам, онда ћемо отићи ћемо на сувише мало, ево, видео сајз, 90%, 100%, ајде да пробамо са 200%.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Председниче јел могу ја пре него што кренете да вам кажем нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Само четири ствари, ту треба да се види овако да не би сад сви излазили, да Ланчужанин нема браду, да нико од нас нема аутоматску пушку а чују се пуцњеви окол, оно што сам ја говорио да смо једва чекали, ако се сећате, да их не носимо. Значи да нема нико аутоматску пушку од нас тројице да не носи, да нема, Ланчужанин да нема браду и да Милојевић нема комбинезон на себи, него маскирну униформу, ето то је то, и извињавам се, заборавио сам, мој глас се чује, ја не знам да ли ћете моћи ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чуо сам.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Да је промукао, а Спасоје Петковић тврди да је био нормалан, ето ништа више. Ево Ланчужанин у наочарима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са наочарима.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Мирко Љубишић има аутоматску пушку, Мирко Љубишић је са стране сад сам и њега уочио, Мирко Љубишић у цивилној јакни, ја мислим кожној, има аутоматску пушку, једини је он држи у руци, Мирко

Љубишић. Ја се тачно сећам и шта је било, та жена ми је рекла где су ови однели неко оружје да закопају, ја сам питао где су отишли и она нам је рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, чује се, чује се то.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Да, и ми смо нашли то оружје закопано у песку неком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али и да су неке комшије њихове, наводи имена и презимена отишли, пресвукли се и отишли за болницу.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако кажу?

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свукли се и отишли за болницу. Милојевић, само 19 сати.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Добар дан још једном. Пошто сам ја гледао тај филм већ, ту се види и може да се констатује да Милојевић нема магнума, већ да имам футролу од шкорпиона, постоји на снимку ако се полако, значи немам магнума већ футролу од шкорпиона, овако стоји, па бих желео и то да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели смо што смо видели, сад.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Пустите поново. Мало вратите уназад ако може, сам почетак, јер сам ја тај снимак већ гледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је јако тешко господине Милојевићу.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Терајте мало, да видим. Да, са леве стране ако се врати још мало. Е, ево је футрола од шкоприона, што значи да Милојевић није имао као што господин сведок сарадник, да га не назовем како назовем, он мене назива Кинезом и прича да сам убица, само ради тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Милојевићу ко је овде футрола од шкорпиона?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Па ево можете да погледате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То тамно, ово црно, ово.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Јел видите жуто то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што сад показивач?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да. Постоји један снимак који сам ја гледао где се комплетно види да Милојевић не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, сад ми само реците како се на основу овог снимка види да ви немате, да ви нешто немате, то јест да немате револвер, ево како се види, ако је револвер рецимо у тој футроли која је велика, знамо да је велика футрола од шкорпиона.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Тачно господине, а ви ако се сећате сведок сарадник је рекао мали кратки пиштољ, црни, са браон корицама, онда би он пропао, а као друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тим пре лакше стане у велику футролу.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па га она сакрије, разумете.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Не, не, дозволите само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Постоји снимак који сам ја гледао где се тачно види футрола како је окренута, који сам гледао горе и где се види ручка која излази из футроле, и види се да је то од шкорпиона, зато што има ону закачалку, а то се може видети, ја сам то видео. А пустите тај до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не видите се ви више, да знате само да се не видите више на овом снимку. Не видите се ви више на овом снимку, ако. Добро имаћете прилику сутра молим вас, до сутра, имате ли ви ове снимке, одбрана има снимке, погледајте, ако се види боље донесите приказаћемо.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Па не, ми смо вама предали тај снимак, налази се код вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је тај.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Мало пре господине председниче, мало пре је била баш та ситуација, када се окренуо, можда нисте приметили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па на самом почетку.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Ајде идемо од почетка, кад ја кажем стоп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не могу да зауставим, не могу да одреагујем брже.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Терајте полако. Е, још мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је најбоље што може, ето то је најбоље што може. Добро, у реду.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Не па све је могуће у опису сведока сарадња, могуће да сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господо истекло је радно време, наставићемо сутра, молим вас, истекло је радно време господине Вујовићу. Знате шта, ја ћу да раздвојим поступак у односу на оптуженог Вујовића, нема друге, да раздвојим у односу на Вујовића, да не оптерећујемо све ове људе, него полако с вама Вујовићу на тенане. Изволите. Ево пети пут. Настављамо да одлучимо о овим, да размислимо мало о овим предлозима и да одлучимо о њима, ако их не прихватимо улазимо знате у коју фазу, ако их прихватимо, онда.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја бих волио да раздвојите поступак, ја бих био душевљен да вам искрено кажем, да се раздвоји поступак, ево мој је предлог да се раздвоји мој поступак од свих, мој је предлог, ево сад баш то предлажем. Е сад да вам кажем, немојте да падам у параноју и да идем, ја бих вас замолио, видите ово одјекује тамо пробушило нам је уши, а кад сам ја захтевао, кад сам тражио да онај део где се не чује, пустили су га најтише, немојте молим вас да падам у параноју и да се сутра пусти поново мој снимак са оваквим звуком пошто је то исти ВХС исти ДВД или ДВХ, не знам, то је исто, значи ово што сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није исто, па није исто, ово је други ДВД, то је други ВХС и други ДВД, знате и сами, ево погледајте ваш предлог.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, ја ћу вам тачно рећи, ево сутра ћу вам тачно рећи у секунду где се ово налази, који ВХС које.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро ево имате времена да и сутра расправимо о томе.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само да не падам у параноју, ја бих вас замолио.

Председник већа у 19:00 часова издаје:

Н А Р Е Д Б У

Претрес се прекида због истека радног времена а наставиће се 18.11.2008.године, са почетком у 14.30 часова судница број 1 зграде овог суда.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА